

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 130, ЧИСЛО 28, П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИПНЯ 2023 РОКУ

1893

Vol. 130, No. 28, FRIDAY, JULY 14, 2023

\$2.00

Зеленський зустрівся зі Столтенбергом

Президент України Володимир Зеленський і Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг у Вільнюсі. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

ВІЛЬНЮС. – 12 липня Президент України Володимир Зеленський мав зустріч із Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом у Вільнюсі.

„Ми вже пройшли великий шлях у взаємодії з НАТО. Наші воїни мають максимально свідчий досвід співпраці з різними членами Альянсу. Вміле застосування зброї країн НАТО нашими воїнами довело, що глобальна демократія сильніша, ніж будь-які терористичні загрози будь-кого щодо нас. При цьому навіть у час повномасштабної війни з Росією Україна

(Закінчення на стор. 13)

Повернулися захисники „Азовсталі“

КИЇВ. – Повернулися на батьківщину п'ять захисників „Азовсталі“, які перебували в Туреччині після звільнення з російського полону. 8 липня за результатами переговорів із турецькою стороною Україна повернула командира окремого загону спеціального призначення Національної гвардії „Азов“ Героя України Дениса Прокопенка, його заступника Святослава Паламаря, виконувача обов'язків командира 36-ї окремої бригади морської піхоти Сергія Волинського, старшого офіцера „Азова“ Олега Хоменка та командира 12-ї бригади Нацгвардії Дениса Шлегу. Військові перебували в Туреччині після звільнення з російського полону. Президент Володимир Зеленський зустрів захисників в аеропорту Стамбула та привітав їх із поверненням.

(Закінчення на стор. 17)

Саміт НАТО у Вільнюсі

Учасники саміту НАТО у Вільнюсі. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

11-12 липня відбулася вершинна зустріч НАТО у Вільнюсі. Уперше саміт приймала Литва у конгрес-центрі LITEXPO. У зустрічах брали участь лідери 31 країни НАТО включно з Президентом США Джо Байденом, додатково були запрошені делегації Японії, Південної Кореї, Нової Зеландії, Австралії, України та Швеції. До Вільнюса прибули понад 2,400 членів з 48 іноземних делегацій, у тому числі до 40 очільників держав і до 150 інших високопоставлених урядовців.

11 липня саміт НАТО ухвалив пакет рішень щодо України: скасовується етап Плану дій щодо членства (ПДЧ), а запрошення до Альянсу країна отримає після виконання вимог для вступу і за умови згоди всіх союзників. Країни НАТО погодили підсум-

кове комюніке щодо України і заявили, що пам'ятають про зобов'язання 2008 року щодо того, що Україна стане членом НАТО. Також у документі визнали, що сьогодні шлях України до повної євроатлантичної інтеграції вийшов за межі необхідності ПДЧ. Країни-члени наголосили, що Україна стає більш оперативною та політично інтегрованою з Альянсом і досягла значного прогресу на шляху до реформ.

12 липня однією з ключових подій стало проведення Ради НАТО-Україна на вищому рівні. Трьома пріоритетами перемовин є нові пакети підтримки для української армії на полі бою, запрошення до НАТО та гарантії безпеки для України на шляху до Альянсу.

Члени Альянсу обговорили виклики, які стоять перед краї-

нами-членами зараз та можуть виникнути в майбутньому з огляду на агресію Росії, та проблеми тероризму.

Також на зустрічах вони торкнулися тем щодо втілення нових регіональних планів оборони, моделей сил та збільшення кількості підрозділів швидкого реагування до 300 тис. військових, узгодили план дій у галузі змін клімату, розширення співпраці з ЄС щодо захисту об'єктів критичної інфраструктури. Учасники засідання зустріли Володимира Зеленського оплесками.

На саміті обговорили вступ Швеції до НАТО. Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг 11 липня відзначив, що вже незабаром можна буде вітати

(Закінчення на стор. 13)

Ракетний удар по Львову

ЛЬВІВ. – У ніч проти 6 липня російська армія завдала ракетного удару по Львову. Основний удар припав по житловому чотирповерховому будинку. Розбір завалів тривав понад добу і завершився лише вранці 7 липня. „В результаті вчорашнього ракетного удару по багатоквартирному будинку у Львові загинули 10 людей. Одну людину знайшли вночі, ще одну – сьогодні вранці. Крім того, травмовано 42 особи. 16 з них госпіталізували. Дякую рятувальникам і

(Закінчення на стор. 12)

Руйнування у Львові після ракетного удару.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Призначено нового командувача Нацгвардії

КИЇВ. – 8 липня Президент Володимир Зеленський призначив командувачем Національної гвардії Героя України полковника Олександра Півненка. Про це він повідомив під час відвідань Західного територіального управління Національної гвардії. Виступаючи перед особовим складом, В. Зеленський наголосив, що полковник О. Півненко – це потужний воїн Національної гвардії України, який відзначився в боях проти російських окупантів, зокрема в боях за Бахмут на Донеччині. О. Півненко має актуальний бойовий досвід. Колишній командир окремого загону спеціального призначення, який обороняв Харків та брав участь у контрнаступі на Слобожанщині. Після цього командував 3-ю бригадою оперативного призначення „Спартан” – однією із бригад наступу. (Офіційне інтернет-представництво Президента України)

■ Навчання українських пілотів

КИЇВ. – Коаліція з 11 країн почне навчання українських пілотів на винищувачах F-16 у центрі, який буде створено в Румунії в серпні, повідомляє агенція Reuters. Члени НАТО Данія та Нідерланди очолюють зусилля міжнародної коаліції з підготовки пілотів і допоміжного персоналу, обслуговування літаків і постачання F-16 в Україну. (Радіо Свобода)

■ Суддю не випустили

КИЇВ. – Вищий антикорупційний суд продовжив на два місяці запобіжний захід колишньому голові Верховного суду Всеволоду Князеву. 11 липня 2023 року слідчий суддя Вищого антикорупційного суду задовольнив клопотання детективів НАБУ, погоджене прокурором САП, та продовжив строк дії запобіжного заходу у виді тримання під вартою з можливістю внесення застави у розмірі 75 млн грн колишньому голові Верховного суду. 15 травня правоохоронці затримали В.Князева та вилучили 2.7 млн дол. 16 травня під час пленуму Верховного суду 140 суддів підтримали висловлення недовіри В.Князеву і ухвалили постанову пленуму про припинення його повноважень. 26 травня пленум обрав новим головою Верховного суду Станіслава Кравченка. До цього він очолював Касаційний кримінальний суд. (Укрінформ)

■ Дипломати допомогли

КИЇВ. – У Міністерстві закордонних справ (МЗС) України повідомили, що розшукали українця, якому відмовили в посадці на літак в аеропорту Тель-Авіва кілька днів тому. Український консул в Ізраїлі допоміг йому сісти на рейс до Європи, звідки він вирушить до своїх рідних в Україні. Напередодні стало відомо, що угорська авіакомпанія „Wizz Air” висадила з літака українця, який втратив ногу внаслідок нещасного випадку. МЗС просило чоловіка скотатуватися з дипломатами. У „Wizz Air” попросили вибачення і пояснили, що у вказаного пасажирів „захворювання, яке може поставити його життя під загрозу під час польоту”, тому йому були зобов'язані відмовити в посадці. У МЗС додали: незважаючи на офіційні вибачення авіакомпанії, „вважаємо, що права українського громадянина були порушені”. Після повномасштабного вторгнення Росії в Україну „Wizz Air” оголосила, що підтримає українських біженців, запропонувавши їм 100,000 безкоштовних місць на всіх рейсах континентальної Європи, що відправляються з прикордонних країн України (з Польщі, Словаччини, Угорщини, Румунії), додавши більше літаків та додаткові рейси. Також авіакомпанія запропонувала українським біженцям знижений тариф за 30 євро на всі інші рейси (за винятком ОАЕ, Ісландії та Канарських островів), а також знижений тариф за 70 євро на всі рейси до ОАЕ, Ісландії та Канарських островів. (Радіо Свобода, wizzair.com)

Про передання Україні касетних боєприпасів

Президент США Джо Байден назвав непростим рішення про передачу Україні касетних боєприпасів. Причиною, з якої Президент США зважився на цей крок, є те, що, за його словами, Україна їх потребує. Джо Байден зазначив, що відправка касетних боєприпасів в Україну триватиме протягом неназваного перехідного періоду, поки США наростять обсяги виробництва 155-міліметрових снарядів. Президент зазначив, що в українських військовослужбовців закінчуються снаряди, а у США їх мало.

„Це було дуже важке рішення з мого боку. І, до речі, я обговорював це з нашими союзниками, я обговорював це з нашими друзями. Ми в ситуації, коли Україну жорстко атакують – це одна причина. Друга – в українців закінчуються боєприпаси

для 155-мм гаубиць. Це війна, пов'язана з боєприпасами. І у них закінчуються ці боєприпаси, а у нас їх мало. І я прийняв рекомендацію Міністерства оборони не на постійній основі, але тимчасово, на час перехідного періоду, поки ми отримуємо ще 155 одиниць зброї, цих снарядів, для українців”, – сказав він. Джо Байден розраховує, що касетні боєприпаси допоможуть ЗСУ прорватися через укріплення російської армії і зупинити танки.

Пентагон оголосив про новий пакет військової допомоги Україні на суму 800 млн дол. Очікувалося, що в нього вперше увійдуть касетні боєприпаси.

Президент України Володимир Зеленський висловив подяку США за новий пакет допомоги.

УНІАН

Одного ката знищили

21 липня 2022 року „Свобода” повідомила про удар по Вінниці високоточними керованими ракетами „Калібр” з підводного човна в Чорному морі.

Вбивців із підводних човнів очолює капітан першого рангу Анатолій Варочкин, командир окремої дивізії підводних човнів у Севастополі. Його адреса в цьому місті: вул. Юмашева, 25, квартира 108.

Чорноморська дивізія підводних човнів включає шість субмарин: „Ростов-на-Дону”, „Краснодар”, „Старий Оскол”, „Великий Новгород”, „Колпіно” і „Новоросійськ”. Командири підводних човнів: Олександр Александров, Сергій Нерусін, Олександр Дудукін, Сергій Михайлов, Ігор Шведа.

„Свобода” подала їхні фотографії з написом на кожній: „Кат”.

Підводним човном „Краснодар” командував капітан другого рангу Станіслав Ржицький. Вже не командує. Засоби масової інформації подали вміщену нижче вістку.

Від долі не втечеш

Як повідомила кремлівська пропаганда, військовий злочинець Станіслав Ржицький був застрелений у понеділок, 10 липня, під час ранкової пробіжки у парку. „Близько 6-ої ранку у нього було здійснено сім пострілів із пістолета Макарова.

Унаслідок вогнепальних поранень Ржицький помер на місці. Через рясний дощ у парку було безлюдно, тож немає свідків, які могли б повідомити деталі або впізнати нападника”, – розповіли у Головному управлінні розвідки Міноборони України. („BBC”)

* * *

У Краснодарському краї затримано чоловіка, підозрюваного у вбивстві Станіслава Ржицького. Про це 11 липня повідомив Слідчий комітет Росії (СКР). За даними слідства, затриманий Сергій Денисенко 1959 року народження. У нього вилучено пістолет із глушником, з якого начебто застрелено Ржицького. Саме затримання проводили слідчі СКР спільно із співробітниками МВС та Федеральної служби безпеки Росії. С. Денисенко родом із Сумської області у минулому він був президентом Федерації карате-до України. (Укрінформ)

Воєнний злочинець Станіслав Ржицький

Сергій Бубка продає пальне окупантам

Легендарний спортсмен, громадянин України Сергій Бубка продовжує ганьбитися лояльним ставленням до Росії, повідомляє Bihus.info.

Минулого року Національний олімпійський комітет України змінив очільника. Посаду залишив С. Бубка, який очолював організацію з 2005 року. Після початку повномасштабної війни з Росією С. Бубка не один раз потрапляв у скандали через свою позицію. У лютому посадовець ганебно втік з України і близько місяця не коментував напад росіян. Пізніше він почав говорити загальні фрази і відмовлявся називати агресора та вимовляти слово „війна”. Він натякав на те, що має родичів в окупованому Донецьку.

Як показало дослідження Bihus.info, С. Бубка має більш тісні стосунки із окупантами. За їхніми даними, Сергій та його брат Василь є засновниками компанії „Монблан”, що зареєстрована у Донецьку. На всіх контрактах з окупантами стоїть підпис Василя Бубки, як керівника компанії. Також в реєстраційних документах зазначено, що він є громадянином Росії. А С. Бубка в цих же документах значиться громадянином України.

Фірма неодноразово брала участь в українських тендерах, які часто вигравала, в тому числі і після початку війни у 2014-му. Тоді „Монблан” офіційно зареєстрували у Волновасі.

Фірма займалася постачанням пального та їжі на мільйони гривень. Вже у 2023 році „Монблан” з'явився у російському реєстрі юридичних осіб із тими ж власниками – братами Бубками.

Два місяці тому компанія уклала договори із

окупантами на постачання пального на суму 800 тис. рублів (близько 320 тис. грн).

У травні 2023 року фірма „Монблан” братів Бубок почала офіційно торгувати з терористами. Журналісти Bihus.info знайшли три контракти на постачання пального для структур окупантів, опубліковані на порталі закупівель Росії. Так, 4 травня компанія уклала угоду з так званим „республіканським реабілітаційним центром міністерства охорони здоров'я ДНР” на майже 100 тис. рублів. За ці гроші вона має надати окупантам 2,000 літрів пального. Наступна угода датована 26 травня. Фірма „Монблан” продала 11,500 літрів пального на майже 669 тис. рублів Центру забезпечення діяльності казначейства Росії.

Останній контракт від 30 травня. 1,200 літрів пального на 63 тис. рублів компанія продала так званому „республіканському казначейству ДНР”.

За угодами фірма „Монблан” продає не саме пальне, а талони на нього. Використати їх можна на заправках „Монблану”. Наразі їх як мінімум шість, усі – на тимчасово окупованих Росією українських територіях: чотири в Донецьку, по одній – у Макіївці та біля Волновахи.

Відзначимо, що замість С.Бубки НОК України очолив його друг Вадим Гутцайт, який є Міністром молоді та спорту.

С. Бубка – 35-разовий рекордсмен світу зі стрибків з жердиною. Чемпіон Європи та світу, Олімпійський чемпіон. З 2005 по 2022-ий очолював Національний олімпійський комітет. У 2001 році С.Бубка отримав звання „Герой України”.

80-річчя Волинської трагедії Польщі

ЛУЦЬК. – Президент України Володимир Зеленський та Президент Польщі Анджей Дуда 9 липня зустрілися в Луцьку та відвідали Святу Літургію з нагоди 80-річчя Волинської трагедії у Катедральному костелі святих Петра й Павла. Були присутні предстоятель Православної церкви України Епіфаній, митрополит Луцький і Волинський Михаїл, патріарх УГКЦ Святослав.

Візити А. Дуди в Україну завчасно не анонсували. В. Зеленський прибув на Волинь зі Львова, куди він 8 липня приїхав після візиту в Туреччину також неочікувано.

Щороку 11 липня на державному рівні у Польщі вшановують пам'ять жертв трагічних подій на Волині у 1942-1943 роках. За даними польських істориків, саме 11 липня 1943 року був апогей Волинської трагедії – майже одночасно було атаковано понад 100 польських сіл. В Україні цю цифру вважають перебільшеною, кажучи, що у липні 1943 року УПА не мала такого потужного ресурсу, щоб одномоментно напасти на сотню польських поселень по всій території Волині.

(Закінчення на стор. 17)

Прем'єр-міністр Польщі Матеуш Моравецький встановлює символічний хрест на місці вже неіснуючого села Острівки на Волині, де, за оцінками польських дослідників, у 1943 році убили півсотні поляків. (Фото: Матеуш Моравецький)

Президент України Володимир Зеленський і Президент Польщі Анджей Дуда вшановують в соборі Святих Петра і Павла у Луцьку пам'ять жертв Волинської трагедії 9 липня 2023 року. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

Акція біля Білого Дому

ВАШІНГТОН. – 9 липня, в 500-ий день війни, активісти з різних країн вийшли до Білого дому, аби подякувати Америці за підтримку України, а також закликати уряд США до посилення допомоги. Про це розповіла організаторка акції, президентка US Ukrainian Activists (USUA) Надія Шапоринська: „Насамперед ми хотіли вшанувати пам'ять тисяч і тисяч мирних жителів – дітей, жінок і чоловіків, а також українських захисників, які загинули з 2014 року в Україні, у тому числі впродовж останніх 500 днів після початку повномасштабного вторгнення Росії“.

Однак, щоб ЗСУ змогли досягти перемоги якомога швидше та з меншими жертвами, в тому чис-

лі серед мирного населення, Україні потрібно більше озброєння, більше техніки, а також іншої військової допомоги.

Учасники акції під Білим домом закликали адміністрацію США надати Україні винищувачі, ракети більшої дальності АТАСМС, а також посилити протиповітряну оборону, зокрема системами Patriot. Крім того, вони звернулися до американського уряду із закликом визнати Росію терористичною державою та підтримати створення спеціального трибуналу, який покарав би Росію за воєнні злочини. Окремо активісти закликали офіційний Вашингтон зробити серйозніші кроки щодо приєднання України до НАТО. (Укрінформ)

Акція біля Білого Дому у Вашингтоні. (Фото: USUA)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Андрій Мельник тепер в Бразилії

КИЇВ. – Кабінет міністрів звільнив Андрія Мельника з посади заступника міністра закордонних справ. 20 червня Президент Володимир Зеленський призначив А. Мельника Надзвичайним і Повноважним Послом України у Федеративній Республіці Бразилія. А. Мельник працював на посаді заступника міністра закордонних справ з листопада 2022 року, до цього був послом у Німеччині. (Укрінформ)

■ Буде завод бронетехніки

КИЇВ. – Німецька компанія „Rheinmetall“ відкриє завод бронетехніки в Україні протягом наступних 12 тижнів, відкидаючи занепокоєння інших західних оборонних компаній щодо розширення присутності в країні, поки вона перебуває у стані війни. Про це повідомив генеральний директор Армін Паппергер. За його словами, найбільший німецький виробник зброї також навчатиме українців обслуговувати танки та іншу броньовану техніку, виготовлену на заводі, який буде розташований у західній частині України. На початку цього року компанія повідомила про намір відкрити в Україні завод, здатний виробляти близько 400 танків на рік. Згідно з угодою, основою та першим кроком для співпраці є технічне обслуговування й ремонт броньованої техніки, переданої Україні. Надалі партнери мають намір спільно виробляти продукцію „Rheinmetall“ в Україні. (Радіо Свобода)

■ Обмежено тютюнові вироби

КИЇВ. – З 11 липня набрали чинності норми закону, які забороняють виробництво, гуртову і роздрібну торгівлю, імпорт для реалізації на території України сигарет, а також тютюну для самокруток зі смако-ароматичними добавками. Заборонено виробництво (окрім на експорт), оптову та роздрібну торгівлю, а також імпорт для реалізації в Україні тютюнових виробів для перорального застосування; сигарет, у яких показники вмісту в диму однієї сигарети перевищують норми нікотину, смоли, монооксиду вуглецю 10 мг; низку інших тютюнових виробів. Заборонені будь-яка рекламна та стимулювання продажу тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах та ін. Рік тому, 11 липня 2022 року, в Україні було розширено перелік місць, де заборонено куріння, вживання та використання тютюнових виробів, предметів, пов'язаних з їх вживанням, трав'яних виробів для куріння, електронних сигарет, пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, кальянів. У березні 2023 року Міністерство охорони здоров'я відновило заходи державного нагляду щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів на період воєнного стану. (Українська правда)

■ Книга „77 днів лютого“ вийде у США

КИЇВ. – Права на книгу „#Маріуполь #Надія“ продані у Корею та Словаччину, а видання „77 днів лютого“ вийде у США, повідомили в Об'єднанні українських продюсерів (ОУП). Обидві книги надруковані у видавництві „Лабораторія“. Блокадний щоденник маріупольської журналістки Надії Сухорукової вийшов у лютому 2023 року, а „77 днів лютого“ буде опубліковано на сервісі читання Scribd. (Укрінформ)

■ Андрій П'ятов завершив кар'єру

КИЇВ. – Капітан донецького „Шахтаря“ Андрій П'ятов завершив кар'єру футболіста і увійшов до тренерського штабу. 6 серпня в Лондоні він зіграє з „Тоттенгемом“ свій прощальний матч. Андрій провів у складі „Шахтаря“ 482 матчі – це третій показник в історії клубу та найбільша кількість ігор серед воротарів. Разом із командою він здобув 28 трофеїв – і це абсолютний рекорд клубу. 11 разів А. П'ятов з „оранжево-чорними“ виграв золоті медалі чемпіонату України, виграв 8 Кубків України та 8 Суперкубків країни і став володарем Кубка УЕФА-2009. А. П'ятов провів 102 поєдинки у складі національної збірної України. (Укрінформ)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Туреччина погодилася на вступ Швеції до НАТО

ВІЛЬНЮС. – Напередодні вершинної зустрічі НАТО в столиці Литви Президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган погодився 10 липня на вступ Швеції до НАТО. У відповідь на російську навалу на Україну минулого року, Фінляндія та Швеція подалися на членство до альянсу. Але Туреччина досі затримувала вступ Швеції, кажучи, що вона замало зробила для приборкання забороненої „Робочої партії Курдистану”. Швеція погодилася не допомагати цій партії і посприяти вступу Туреччини до Європейського союзу. Уряд Угорщини оголосив 6 липня, що не противитиметься вступу Швеції до НАТО. Президент США Джо Байден привітав цей крок Туреччини. Він зустрівся з Р. Ердоганом приватно 11 липня. („Reuters”)

■ Суд заборонив університетам дискримінувати

ВАШІНГТОН. – Верховний суд США вирішив 29 червня, що так звані „підтверджуючі дії” (affirmative acts) університетів є незаконними. Ці правила застосовувалися під час прийому абітурієнтів, переважно в елітних коледжах та університетах, щоб збільшити кількість представників расових меншин, проте водночас вони часто дискримінували абітурієнтів азійського походження. Голосами 6-3 і 6-2 проти Гарвардського коледжу та Університету Північної Кароліни, відповідно, суд постановив, що такі дії порушують 14-ту поправку до Конституції США, бо вони „включають расові стереотипи”. Суд додав, що університет може брати під увагу на індивідуальній основі, як расова приналежність вплинула на життя абітурієнта. Обидві справи подала до суду організація „Студенти за справедливе допущення”. Суд постановив, що „раса не може бути вирішальним фактором” у прийнятті абітурієнтів до вищих навчальних закладів. Ліберальні кола гостро скритикували ці рішення. У телевізійному зверненні до народу Президент Джо Байден сказав, що ці рішення не можуть бути „останнім словом” на цю тему. Він заявив, що „я сильно, сильно не погоджуюсь з цим рішенням”, і пообіцяв знайти інші способи для „врізноманітнення”. У відповідь на запитання репортерів президент сказав, що Верховний суд не є „нормальним судом”. Консервативні кола привітали ці рішення, кажучи, що це є кроком для закінчення расового упередження й дискримінації в освіті. („The New York Times”)

■ Скільки росіян загинули в Україні?

БРЮСЕЛЬ. – Приблизно 50 тис. росіян загинули на війні в Україні згідно з першою незалежною статистичною аналізою втрат Росії. Два незалежних російських ЗМІ – „Медіазона” й „Медуза” – у співпраці з Тубінген університетом в Німеччині, оприлюднили ці цифри 10 липня. Росія досі офіційно визнала смерть 6,000 своїх вояків на війні в Україні. У лютому Міністерство оборони Об'єднаного Королівства сказало, що загинули 40-60 тис. росіян. Витік інформації з Оборонної розвідувальної агенції (DIA) США вказував, що протягом першого року війни загинуло 35-43 тис. росіян. На запитання агенції „Асоційтед прес”, представник Кремля Дмитро Песков сказав, що він нічого не чув про ці цифри. У січні Кремль заборонив „Медузу” як нелегальну „небажану організацію”. Москва назвала „Медузу” й „Медіазону” „чужоземними агентами” і заблокувала їхні вебсторінки після вторгнення Росії в Україну. („Associated Press”)

■ Що уникають глядачі новин?

ЛОНДОН. – Інститут вивчення журналістики Ройтерс при Оксфордському університеті щорічно оприлюднює наслідки глобального опитування глядачів новин. 14 червня він оприлюднив наслідки опитувань в 46 країнах. Майже 40 відс. опитаних осіб, які принаймні часом оминають новини, сказали, що вони уникають новини про Україну. Опитування не проходили в Україні та Росії. Після України інші теми, які уникаються, є національна політика (38 відс.), питання соціальної справедливості (31 відс.) і злочинність (30 відс.). Найбільше уникають новин про Україну у Фінляндії (75 відс.), Чехії (60 відс.), Німеччині (52 відс.), Словаччині (50 відс.) і Болгарії (48 відс.). В Об'єднаному Королівстві ця цифра є 40 відс., у Польщі – 35 відс., а у США – 32 відс. („Kyiv Post”)

В Туреччині підписано меморандум

СТАМБУЛ. – 8 липня під час робочої візиту Президента України Володимира Зеленського до Турецької Республіки у присутності Президента Туреччини Реджепа Таїпа Ердогана було підписано Меморандум про взаєморозуміння між Міністерством з питань стратегічних галузей промисловості України й Міністерством промисловості та технологій Турецької Республіки у сфері стратегічних галузей промисловості.

Меморандум підписали Міністер з питань стратегічних галузей промисловості України Олександр Камишін і Міністер промисловості та технологій Туреччини Мехмет Фатіх Каджир. Серед напрямів співпраці – розвиток потужностей і можливостей виробництва автономних транспортних засобів, зокрема безпілотних літальних апаратів; нарощування виробництва різних типів БПЛА; дослідження й розроб-

Підписання Меморандуму про взаєморозуміння. (Офіційне інтернет-представництво Президента України)

ки в галузі автономних систем, космосу та в інших технологічних секторах стратегічних галузей промисловості двох країн; інше технічне співробітництво, необхідне для розвитку стратегічних галузей промисловості.

Офіційне інтернет-представництво Президента України

Зеленський зустрівся з Вселенським патріархом

СТАМБУЛ. – 8 липня під час візиту до Турецької Республіки Президент України Володимир Зеленський зустрівся з Вселенським патріархом Варфоломієм і поінформував його про ситуацію на

фронті й нещодавні злочини агресора проти цивільних українців. Президент висловив подяку Його Всесвятості за непохитну підтримку нашої країни, молитви за мир, засудження агресії та злочинів, усебічну допомогу українцям, які постраждали внаслідок війни Росії проти України. Під час зустрічі було обговорено українську Формулу миру й повернення незаконно депортованих з України дітей.

Патріарх Варфоломій відзначив важливість досягнення миру в Україні: „Вселенський патріархат як Матір-церква всіх православних в Україні завжди перебуває на їхньому боці. Хочу побажати, щоб повернулися всі полонені й усі діти, які зараз перебувають далеко від своїх домівок”.

Президент України Володимир Зеленський з Вселенським патріархом Варфоломієм. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

Офіційне інтернет-представництво Президента України

Напередодні прориву

Борис Соколов

Від ЗСУ марно чекали якогось швидкого та яскравого успіху саме до вільнюського саміту НАТО. У ході нинішнього контрнаступу поки що не вдалося звільнити жодного великого міста, на кшталт Мелітополя чи Волновахи. Також поки що не вдалося відбити Бахмут, хоча цей успіх мав би лише символічне, а не стратегічне значення. І ще дуже далеко до виходу українських військ на узбережжя Чорного та Азовського морів. ЗСУ досі змогли лише на кількох ділянках подолати першу лінію російської оборони (смугу забезпечення) та підійти до другої, основної лінії. Але в другу лінію оборони ЗСУ ще навіть не вклинилися. Її поступове прогризання разом із завершенням прориву першої лінії оборони може зайняти не менше місяця. І лише тоді, у разі успіху, українська армія вийде на оперативний простір і попрямує до берегів Чорного та Азовського морів. За таких темпів війна майже напевно триватиме і 2024 року.

Безумовним успіхом ЗСУ можна вважати те, що вони вже змусили російську армію ввести в бій більшу частину своїх резервів, тоді як українці ще

не задіяли основних сил контрнаступних угруповань, у тому числі основну масу західної бронетехніки. Також останніми днями відзначалася сприятлива для ЗСУ динаміка співвідношення втрат. За даними розвідувального сайту Oryx, що фіксує підтверджені втрати важких озброєнь та бойової техніки, за період з 2 по 8 липня Росія втратила 9 танків, а всього 84 одиниці важких озброєнь та бойової техніки. Українські втрати за той же період становили лише 1 танк, разом лише 16 одиниць.

Оскільки з початком контрнаступу Україна зосередилася на знищенні ворожої артилерії та РСЗВ, а не бронетехніки, зараз співвідношення втрат сторін у всіх типах важких озброєнь та бойової техніки є репрезентативнішим, ніж співвідношення втрат бронетехніки сухопутних військ. Різке зменшення втрат ЗСУ, особливо в танках, може бути пов'язане з тим, що українська армія вже здебільшого пододала смугу забезпечення, де розташовані найщільніші мінні поля, на яких українська бронетехніка здебільшого зазнавала втрат. На голо-

(Закінчення на стор. 17)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Вчать операторів безпілотників

Михайло Михайлинин

ТЕРНОПІЛЬ. – Директор Тернопільського професійного коледжу із посиленою військовою та фізичною підготовкою Вадим Ластовицький отримав відзнаку від голови Верховної Ради України. Керівника нагородили за значний особистий внесок у розвиток української освіти і науки, впровадження сучасних методів навчання та виховання підростаючого покоління, за багаторічну сумлінну працю. Також подякою його нагородив начальник обласної військової адміністрації Володимир Труш.

З вересня коледж отримає 30 державних місць для навчання нової спеціальності – оператора наземних засобів керування безпілотним літальним апаратом. Зараз відкриті курси для бажаючих навчитися керувати дронами, які використовуються для військових потреб.

Студенти коледжу, крім обраної професії, отримують сучасну військову підготовку, щоб боронити Україну. Викладачі та командири передають курсантам знання і багатий досвід. Тут вчать гідно служити українському народові, залишатися

Володимир Труш (ліворуч) вручає подяку Вадиму Ластовицькому.

відданими Батьківщині, не зраджувати правді, добру та честі.

Будинок Акту Злуки визнано об'єктом культурної спадщини

Будинок на Софійській площі столиці.

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Будинок на Софійській площі столиці, де президент УНР Михайло Грушевський оголосив Акт Злуки у 1919 році, визнали об'єктом культурної спадщини. Відповідний наказ був підписаний в Київській адміністрації 6 липня, і він буде направлений до Міністерства культури та інформаційної політики України для внесення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України.

Раніше будинок столичні забудовники хотіли знести і побудувати офісну 10-поверхівку з підземною автостоянкою. Історична справедливість восторжествувала!

Силуети вбитих московським агресором

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 7 липня у центрі міста – на площі Митній – представлено інсталяцію „Росія вбиває“. Організатори виставили символічні силуети 30 українців та українок, котрих вбив ворог. Захід присвячений пам'яті тисяч убитих Московією мирних громадян України. На кожному силуеті написані українською і англійською мовами ім'я і вік невинно убієного, обставини загибелі і місто. А також напис „Росія вбиває“.

Як розповіли у Львівській обласній раді, тиха акція „Росія вбиває“ покликана вчергове нагадати усім, що Росія – країна-терорист.

„Росія продовжує вбивати кожного дня, запускаючи ракети та дрони по житлових будинках у

Львові, Києві, Харкові, Одесі, Запоріжжі, Дніпрі, Херсоні, Кременчуці, Краматорську та сотнях інших міст та сіл України. Необхідно щодня розповідати усьому світові, що Росія вбиває“, – розповів під час відкриття інсталяції керівник юридичного відділу обласної ради Ярослав Гасяк.

Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять 10-ох львів'ян, котрі загинули внаслідок ракетного обстрілу будинку вночі 6 липня, та всіх вбитих окупантами українців.

За підтвердженнями даними ООН, з 24 лютого 2022 року Росія вбила в Україні понад 9,000 цивільних, зокрема понад 500 дітей. А за приблизними підрахунками Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, лише у 2022 році московська армія вбила приблизно 19 тис. українців.

Силуети вбитих московським агресором

АМЕРИКА | СВІТ

Рішення суду щодо релігійної свободи

ВАШІНГТОН. – Верховний суд США виніс два важливих рішення щодо релігійної свободи. 29 червня суд одноголосно постановив, що працевластувачі зобов'язані дозволити своїм працівникам зберігати їхні релігійні свята. Справу підніс колишній поштар Джералд Гроф, котрий хотів мати неділю вільною від праці як релігійний день, а Поштова служба вимагала, щоб він працював. 30 червня голосами 6-3 суд постановив, що мистецький оформлювач шлюбних вебсторінок Лорі Смит має право відмовити надавати послуги одностатевим клієнтам через свої релігійні переконання. Стейт Кольорадо мав закон, який забороняв їй відмовити свої послуги з релігійних причин. Обидва рішення Верховного суду скрипили Першу поправку до Конституції США, яка не дозволяє урядові забороняти релігійні практики. („The Wall Street Journal“, „Fox News“)

Конкурсанти не знали „Отче наш“

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Упродовж майже 40 років телевізійна програма „Jeopardy“ на телеканалі „ABC“ є однією з найбільш популярних програм в країні. В ній конкурсанти намагаються відповісти на питання на різні теми і тому мусять досить багато знати. Але 13 червня на інтернеті й соціальних мережах спалахнула гаряча дискусія, коли всі три конкурсанти не могли відповісти на питання з Євангелії: „Матей, розділ 6, вірш 9 пише, „Отче наш, що єси на небесах“, це „ім'я твоє...““. Глядачі й учасники в соціальних мережах не могли повірити, що ніхто не знав відповіді на таке легке питання – „Нехай святиться“. Деякі казали, що це вказує „на сумний стан країни“. Інші казали, що вони атеїсти, але правильно відповіли на це питання. („NBC News“)

Суддя обмежив контакт з соцмедіями

ШРЕВЕПОРТ, Люїзіана. – Суддя Тері Довті з Окружного суду США вирішив 4 липня, що адміністрація Президента Джо Байдена порушила Першу поправку до Конституції, коли під час пандемії коронавірусу піддавала цензурі неприхильні погляди в соціальних медіях. Суддя також видав попередню заборону численним федеральним урядовцям, включаючи головного хірурга Вівека Мирті, секретаря Департаменту охорони здоров'я та соціальних служб (HHS) Зейвера Бесеру, прес-секретаря Білого Дому Керін Джін-П'єр і всіх працівників Департаменту юстиції та Федерального бюро розслідувань (FBI) – не дозволяючи їм мати які-небудь контакти з фірмами соціальних медіях з метою знеохочувати або обмежувати свободу слова, дозволену Першою поправкою до Конституції. Цей позов подали до суду республіканські стейти, кажучи, що адміністрація тиснула на компанії соціальних медіях, щоб знімати кореспонденцію, яка нібито є дезінформацією про коронавірус, забезпечення виборчого процесу та інші теми. („Politico“)

Повернення запам'ятовування

НЮ-ЙОРК. – Упродовж останніх кількох десятиліть серед професійних вихователів переважала думка, що дітям не треба вивчати речі напам'ять. Однак, від давніх давен люди вивчали речі напам'ять, особливо промови, поеми й пісні. Запам'ятовування є потрібним для інтелектуального розвитку, логічного мислення, роздумів й продумання. Тепер запам'ятовування повертається. Газета „Вол Стріт Джорнал“ з 14 червня пригадує, що „запам'ятовування клясичних слів пригадує нам, що вони є живими“. Цього року нові навчальні стандарти в стейті Аркансо вимагають, щоб студенти 6-12 клас „продеклямували вступ з відомої поеми, п'єси або промови“. У Джорджії нові стандарти починаються від садочка. У Південній Дакоті, починаючи з цього року, учні мають вивчити напам'ять деякі основні тексти з предмету громадянства, такі як Клятва вірності, перші параграфи Деклярації Незалежності, Передмову до Конституції, першу строфу національного гімну і Гетисбурзьку промову. Впродовж більшості американської історії ці практики були цілком нормальними. („The Boston Globe“)

Більше англійської – менше української?

28 червня Верховна Рада зареєструвала поданий президентом Володимиром Зеленським законопроект „Про застосування англійської мови“. Метою його є створити сприятливі умови для якомога ширшого вживання англійської мови в Україні як міжнародної. Намір вповні відповідає вимогам часу. Активне спілкування зі світом, зокрема англомовним, не може бути не корисним як для окремої людини, так і для спільноти в цілому. Історія і соціологія свідчать, що українцям легко даються чужі мови. Серед наших учених є довга низка поліглотів, котрі володіли буквально всіма європейськими мовами. Як каже прислів'я, скільки мов ти знаєш, стільки разів ти людина.

Тим часом згаданий законопроект викликав в українському суспільстві не тільки схвалення, але й осуд. Передусім з тієї причини, що, серед іншого, йдеться про скасування дублювання англомовних кінофільмів: надалі залишатиметься мова оригіналу, а внизу під кадрами будуть бігти україномовні субтитри.

На перший погляд, все ніби логічно, ніби обґрунтовано. Але чому тоді з такою категоричністю зареагував на цей законопроект повноважений з захисту української мови Тарас Кремень? Ось його дуже серйозне застереження: „Будь-які зазіхання на юридичний статус української мови як державної на території України неприпустимі, оскільки порушують конституційний лад держави, загрожують національній безпеці та самому існуванню державності України“. Д-р Т. Кремень наголошує, що Конституція України надає кожному громадянину право отримувати інформацію державною мовою, і відсутність дублювання – це грубе порушення Основного закону.

Серед негативних відгуків є вельми дошкульні, тобто такі, котрі вбачають в даному законопроекті, з одного боку, небезпеку для розвитку української мови в українській, насильно зросійщеній державі, а з другого, мовби на догоду „п'ятій колонії“, зменшать обсяг української мови в культурному просторі країни. Та ще й, крім усього, вийде на шкоду російськомовним українцям, котрі з дубльованих українською мовою кінофільмів найпростішим і найлегшим чином навчаються державній мові.

Громадський рух „Мова об'єднує“ вимагає вилучення з законопроекту всіх змін, що стосуються кіно й телебачення. Активісти доводять, і не без підстав, що українська мова зникне з кінотеатрів, українське кінодублювання помре як галузь, а кінотеатри зубожіють через низьку відвідуваність.

З листом-протестом до президента, міністра культури й голови Верховної Ради звернувся й Союз кінотеатрів України. За його підрахунками, зменшення аудиторії кіноглядачів може становити понад 60 відс., а можливо, і до 80 відс., що приведе до закриття кінотеатрів.

На думку народного депутата Володимира В'ятровича, „якщо досі кінотеатри були місцями, що робили українську мову модною й популярною для мільйонів людей, то тепер почути рідну мову в кіно українці зможуть хіба-що у фільмах вітчизняного виробництва“.

Болюче зареагувала на законопроект українська письменниця Лариса Ніцой: „Росте два дерева поруч: велике, міцне, доглянуте – і маленьке, поламане, неполите. Хіба маленьке в тіні великого виросте? Ніколи. Так росла українська мова, притиснута великим деревом – московською мовою. Тепер одне велике дерево поміняють на інше велике дерево. Яка різниця маленькому українському дереву рости під яким великим деревом? Яка різниця, у чийй тіні? Велике дерево завжди придушить тендітне.“

Французи оберігають свою французьку мову від англійської. Ви хочете сказати, що українська мова сильніша і її стійкість сильніша за французьку? Це ж не так. Українська мова пережила лінгвоцид, а французька – ні. Українці були колонією, а Франція – ні. Українці, як носії мови, зазнали геноциду, а французи – ні. Французька мовна стійкість сильніша за українську мовну стійкість. Але французи оберігають французьку мову від впливу англійської, а наша влада робить навпаки. Українська мова від цього ослабне. Це підрив української державності, підрив української ідентичності. Колись і від московської мови не бачили загрози. Схаменіться!“

Маємо велику надію, що до цих критичних зауважень народні депутати прислухаються і внесуть у законопроект відповідні зміни та вдосконалення.

СЛАВЕТНІ УКРАЇНЦІ

Родина Сими́ренків

Пам'ятник Леву Сими́ренку у Млієві

Володимир Львович Сими́ренко

Василь Федорович Сими́ренко

Олексій Володимирович Сими́ренко

Платон Федорович Сими́ренко

Лев Платонович Сими́ренко

Анатолій Чабан

Коли йдеться про родину Сими́ренків то, насамперед, називають ім'я Левка Сими́ренка – видатного вченого-помолога, який став засновником промислового садівництва в Україні, розробивши наукові основи розведення, закладки та вирощування плодово-ягідних культур. Лев Сими́ренко – без сумніву є історичною постаттю і по праву відноситься до когорти славетних українців. Однак не лише він представляє цю унікальну родину видатних українців.

Закарбувався у пам'яті один епізод. Багаторічний директор Мліївського науково-дослідного інституту садівництва Микола Артеменко вирішив продемонструвати прижиттєвий журнал наукових спостережень Л. Сими́ренка. Перед шафою, де знаходився безцінний фоліант, він став на коліна і промовив, що складає данину шани не лише генію помології, а й усій династії Сими́ренків, що вписала яскраві сторінки у розвиток вітчизняної промисловості, зокрема, машинобудування, суднобудування, виробництво цукру, садівництво, розвиток культури, створення соціальних умов для робітників, підготовки висококваліфікованих кадрів для харчової галузі.

Саме завдячуючи таким ентузіястам як Микола Артеменко, Петро Вольвач, Тетяна Сими́ренко, газеті „День“, десяткам земляків вдалося повернути із забуття величній справі родини Сими́ренків, які десятками років переслідувалися, чи замовчувалися як за царських, так і в часи радянської влади.

Тепер на території маєтку, побудованого Федором Сими́ренком, розта-

шований Інститут помології Академії наук України, де і зберігся будинок Сими́ренків, навколо якого розкинувся затишний парк, а поряд з ним церква Святої Трійці, збудована у 1858 році, також родинний цвинтар славетного роду, який упродовж XIX ст. був одним з найзаможніших і найславетніших в Україні. На території парку збереглося ще декілька споруд другої половини XIX ст.: лябораторії, насіннесховища, оранжереї.

У Палаці науки, збудованому в 1926 році, міститься головний корпус Інституту помології. Перед ним, на галявині, стоїть пам'ятник Левку Сими́ренку.

Зачинателем роду був Степан Сими́ренко з козацького роду, який через обставини попав у кріпацтво, чумакував, там під мажею і помер. Один із його синів – Федір разом із свояком Степаном Яхненком (одружені на сестрах) зуміли розгорнути власну справу, збудувавши на річках Рось та Вільшанка водяні млини. Розбагатівши, викупили з кріпацтва свої родини. Згодом була створена відома на всю Україну фірма „Брати Яхненки і Сими́ренко“, яка стала наймогутнішою аграрною фірмою у 1840-их роках. Так зафіксовано в історичних джерелах. Однак є іще одна версія походження первісного капіталу родин Сими́ренків та Яхненків. Вона побутує серед земляків і популярна в середовищі краєзнавців. Говорить вона про те, що своїми Федір та Степан зустріли у Смілі на базарі незрячого старого козака, якого вирішили прихистити. Через певний час він розповів про козацький скарб. Саме ці кошти і пішли на

(Закінчення на стор. 16)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510

Володимир Гончарик

E-mail advertising@ukrweekly.com

Передплата

☎ (973) 292-9800 x 3040

Володимир Гончарик

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Допомога через просвітян України

Допомогу надіслали просвітяни з Буковини.

У пекельний час війни з москалями просвітяни України невтомно допомагають потерпілим родинам загиблих воїнів та доставляють потрібні матеріали хоробрим воїнам на фронті. А центральне правління „Просвіти“ старається про повне закриття російськомовної церкви, яка діє проти України і її народу.

Голова обласної „Просвіти“ Луганську повідомляє, що отриману поміч з діаспори передають переселенцям у формі харчів та ліків, як також путівками до санаторій на лікування. Також посилено медичну обслугу для жінок і дітей з Луганщини, які перебувають у Вінницькій, Харківській та Закарпатській областях.

Чернівецька „Просвіта“ повідомляє, що вони використовують поміч з діаспори не тільки на їжу та медикаменти, але найцінніше, що потрібне для воїнів – автомобілі перевозити зброю, поранених, тепловізори (засоби нічного бачення), дрони і військову форму. Також передають бійцям духовну книги, журнали та газети.

Івано-Франківська обласна „Просвіта“ використовує отриману фінансову допомогу на гуманітарну допомогу для своїх військових, для територіальної оборони та для потерпі-

лих від підриву Каховської ГЕС. Вони придбали світлове обладнання для протиповітряної оборони, закупили взуття та миючі засоби для населення Херсонщини та оплатили пальне для волонтерів. Під сучасну пору працюють над створенням мобільного гігієнічного пункту для військослужбовців на передових позиціях фронту.

Голова Самбірської „Просвіти“ повідомляє, що Шевченківський марафон, який завершився 22 травня, пройшов успішно з участю не тільки місцевих просвітян, але і волинян. Їхня праця і далі зосереджена на допомогу сиротам війни та військовим у важких пораненнях. Вони облаштували у приміщенні майбутнього Музею „Просвіти“ групу біженців, які плетуть маскувальні сітки на фронт.

Чернігівська міська організація Суспільної служби України дякує Товариству української мови в США за фінансову поміч, яку передано родинам загиблих військових та на створення Реабілітаційного центру для поранених воїнів і на ремонт Чернігівського військового шпиталю.

Віра Боднарук, голова Товариства української мови США, Норт Порт, Флориди

Потрібна сторінка „Мова про мову“

Цікаво було прочитати лист Михайла Дупляка і відповідь редакції на тему чистоти нашої мови („Свобода“, ч. 26).

Я також часто знаходжу в „Свободі“ слова як наприклад волонтер (volunteer) – доброволець, донор (donor) – жертводавець, продюсер (producer) – режисер, сайт (site) – місце.

Таких прикладів можна навести багато, а преса в Україні ними засипана – тренінг (вишкіл), онлайн (в мережі), офіс (канцелярія), фандрейзер (збір фондів), арт шоу (мистецький виступ), лідер (провідник), спікер (доповідач) і т. д.

Також мене здивував у „Свободі“

заголовок – „Президент України в Хіросімі“, замість „Президент України в Гіросімі“. Чому Х, а не Г, і С замість Ш? В Україні так само неправильно пишуть хокей, хамбургер, хат дог. В українській мові є літера Г – чому її не вживати?

На мою думку, було б корисно, щоб час від часу в „Свободі“ появлялась сторінка „Мова про мову“, де читачі могли б давати запити і діставати відповіді від мовознавця, який би погодився на таке завдання. Це мої скромні завваги.

З пошаною,

Оксана Кузишин,
Монро

Виставу показали у Ліверпулі

Учасники вистави у Ліверпулі

У числі 20 у „Віклі“ появилася дуже добра цікава стаття про фестиваль у Ліверпулі. Посилаю додаток-доповнення про театральну виставу за романом Уласа Самчука „Марія“, про яку не було згадки, а варто, щоб наші читачі були поінформовані.

Оксана Бризгун-Соколик,
Торонто

Добрий день, пані Оксано!

Ми зробили з вашою допомогою велику роботу. Вистава була зіграна чотири рази в Ліверпулі, була дуже гарно прийнята як українською аудиторією так і британською. Маємо дуже багато гарних відгуків. Британці кажуть, що вони не знали взагалі, що таке відбувалось і знайшли, звичайно,

паралелі з сьогоденням.

Поки робили виставу виявилось, що ще не всі країни визнали Голодомор геноцидом українського народу, тож ми перед собою поставили ціль, щоб все ж таки це було визнано в усьому світі.

„ВВС“ зняли 30-хвилинний документальний фільм про те як ми готували виставу. Також отримали чотири зірки з п'яти від британського критика. Зробили дуже багато фотографій. Перед кожною виставою дякували вам за те, що надали нам дозвіл на постановку.

Будемо прикладати максимум зусиль, щоб зробити велику туру.

З повагою та вдячністю,

Шорена Шоня-Радіонова

Сиракузи чи Сирак'юз?

У листі до „Свободи“ 30 червня Микола Дупляк правильно пише, що „мовний бур'ян обов'язково треба полоти“. На цій самій сторінці написано „Сиракузи“, а на наступній сторінці – „Сиракузи“.

В обидвох випадках йдеться про місто в центральному Нью-Йорку, яке правильно називається „Сирак'юз“.

Лев Іваськів,
Філадельфія

Вікіпедія подає Сиракузи від італійської назви Siracusa. В українських текстах вживається саме така назва. Але є також: „Літературні генії, такі, як Есхіл, Симонід і Піндар, весь час проводили в Сиракузах“. „Довідник з культури мови“. За редакцією С. Я. Ермоленко. (Київ. Вища школа, 2005): „У сучасній мовній практиці трапляється різне написання іншомовних власних назв – особових імен і географічних найменувань, напр.:

Арістотель і Аристотель, Дідро і Дидро, Сізіф і Сизиф, Тибет і Тибет, Сиракузи і Сиракузи, Сан-Франціско і Сан-Франциско.

Такі варіантні написання спричинені різними тенденціями графічного відтворення українською мовою іншомовних власних назв, спробами нібито спростити український правопис, поширивши правило дев'ятки, застосовуване до загальних назв, на

оформлення власних найменувань.

Зіставмо розділи „Правопис слів іншомовного походження“ в редакціях „Українського правопису“ – 1961 і 1993 років. В останній редакції правила про написання „і“ й особливо „и“ в іншомовних власних назвах не лише доповнено новим ілюстративним матеріалом: уведено додаткові формулювання, ознаки, за якими визначають певний тип назви й кваліфікують різновид написання.

За чинним правописом „і“ пишеться: після приголосних в особових іменах і в географічних назвах перед наступним приголосним та в кінці слова:

Замбезі, Капрі, Лісабон, Міссісіпі, Монтевідео, Нагасакі, Поті, Ніл, Севілья, Сідней, Сомалі, Сочі, Анрі, Білло, Гальвані, Грім, Дідро, Дізель, Овідій, Россіні;

„и“ пишеться: у географічних назвах після приголосних „д“, „т“ та в деяких випадках згідно з традиційною вимовою:

Аддис-Абеба, Аргентина, Братислава, Кордильєри, Палестина, Пакистан, Скандинавія, Сардинія, Сиракузи, Сирія, Сицилія, Бразилія, Ватикан, Единбург, Єгипет, Єрусалим, Китай“.

Лев Іваськів пропонує іншу назву, вважаючи її правильною. Пропонуємо нашим читачам висловитися: Сиракузи чи Сирак'юз?

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Життєдайна вода для України

Війна в Україні продовжує забирати життя! Останній напад і руйнування Каховської дамби в Україні спричинили найруйнівнішу кризу в сучасному суспільстві. Сотні тисяч людей залишаються без чистої води, оскільки природні колодязі та очисні споруди залишаються

забрудненими.

Для того щоб надати допомогу в час потреби для народу України, Українська православна церква США звертається до людей доброї волі з проханням допомогти нам зібрати кошти на закупівлю чистої фільтрованої води для потребуючих.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА США

GIVE ME A DRINK
ДАЙ МЕНІ НАПИТИСЬ

\$1
WILL PURCHASE ONE BOTTLE

LIFE GIVING WATER FOR UKRAINE
ЖИТТЕДАЙНА ВОДА ДЛЯ УКРАЇНИ

Please help us provide clean drinking water to those who are suffering from dehydration.
Будь ласка, допоможіть нам забезпечити чистою питною водою тих, хто страждає.

SCAN ME

Лісова школа

Пластовий міжкrajовий вишкільний табір „Лісова школа“ відбувся 24 червня-6 липня в горах „Катскіл“ в штаті Нью-Йорк, в околиці Гантеру.

Вишкіл Булавних

Гурток "Курка"
ІМ. АРТЕМА ФІМІДА
Пл. роз. Андрій Кравчук
Ст. пл. Ярема Соболь
Ст. пл. СКОБ Кирило Перекіта

Гурток "ГАРМАШ"
ІМ. АМІТРА ТІЩУКА
Ст. пл. СКОБ Матвій Гопій
Пл. роз. Олександр Олександрович
Ст. пл. Матвій Лактей

ІНСТРУКТОРИ
Ст. пл. СКОБ СКОБ Антон Перекіта ЛІ
Ст. пл. СКОБ Максим Колосівський ТІ

Вишкіл Бунчужних
Ст. пл. Орест Тонкевич
Ст. пл. Роман Олександрович
Ст. пл. гет. СКОБ Гресь Андрій Якович
Ст. пл. СКОБ Данило Савицький

СТАРШИНА
Командир М. СКОБ Леонід Домашевський "Х"
Заст. командира М. СКОБ Ірина Занчеліс
Ст. пл. СКОБ Ірина Занчеліс
Мер Школу
М. СКОБ Роман Билинський СМ
Обозний
Спл. СКОБ Ірина Матвійович
Бунчужний

65-2023
ЛІСОВА ШКОЛА
ГАНТЕР, НЬЮ ЙОРК
ПЛАСТОВИЙ МІЖКРАЙОВИЙ ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР
2023.06.24 — 2023.07.06

CHECK OUT UNA'S NEW ANNUITY RATES

AND REACH YOUR RETIREMENT GOALS!

NEW
MULTI-YEAR
GUARANTEED
ANNUITY (MYGA)

4.25%

3-YEAR
MYGA

4.50%*

5
YEAR

2ND YEAR 4.00%

4.75%*

7
YEAR

2ND YEAR 4.00%

5.25%*

9
YEAR

2ND YEAR 4.50%

3RD YEAR 4.00%

*FIRST YEAR RATE.

EFFECTIVE 04/03/2023

MINIMUM GUARANTEED RATE 2%.
RATES SUBJECT TO CHANGE.
NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG • 800.253.9862

STAND WITH UKRAINE

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Випускний вечір у Школі українознавства

Микола Дупляк

СИРАКУЗИ, Нью-Йорк. – 3 червня у Школі українознавства ім. Лесі Українки відбувся випускний вечір. Програма вечора була у великій залі македонської парафії. Цьогоріч в 11-й класі школи вчилася 15 студентів, а завершило школу матуральним іспитом 14, а саме Софія Артимович, Христина Барна, Анна Біггс, Катя Боева, Вікторія Василевська, Софія Гевко, Калина Данненберг, Вікторія Данилишин, Василь Жмурко, Діана Мельниченко, Володимир Федик, Максим Череватий, Денис Цимбала і Олег Юрченко. За 70 років праці школи, такої кількості випускників ще не було, тож гарно організована програма зібрала на святі понад 350 гостей.

Гарно виготовлені програмки випускного вечора зі світлинами випускників покладено на всіх столах. Мистецькою програмою на зміну вели молодші учні Олександр Пушкаренко і Меланія Гойдало, Остап Весна і Юліана Якимів, Артур Барна і Маруся Дмитрик. Перед глядачами висіло також велике табло випускників – діло мистецької праці вчительки культури та літератури Анни Перун.

Під звуки маршу "Гей! Там на горі Січ іде" та оплески присутніх, на залу за чергою входили гарно одягнені у вишиванки радісні випускники з батьками. Фотографувались. Відтак сідали за почесним столом перед сценою. Над ними висів великий двомовний напис "Вітаємо". Слідував національний славень у виконанні всіх присутніх, а відтак директорка Світлана Біггс роздавала випускникам дипломи з нагоди

Випускники Школи українознавства ім. Лесі Українки співають український національний славень. (Фото: Денис Василевський)

закінчення Школи українознавства. Для неї це також особлива подія, бо цього року школу закінчила вже її друга донечка, а директор передала свої обов'язки вчителю історії Сергієві Стефанюку, тому не без хвилювання звучало її прощальне слово. Вона зворушливо вітала випускників і бажала їм щастя та дальших успіхів у навчанні та в житті, а студенти обдаровували її квітами.

Директорка сказала: "Сталося так, що доля порозкидала нас, українців, по всьому світі. Перебуваючи за межами України, ми стараємося триматися один одного, жити разом. Наші попередники завжди берегли і передавали своїм дітям мову їхніх прадідів, батьків, їхні звичаї та традиції, організували українські школи, друкували рідною мовою газети, книжки та журнали. Так само і ми, теперішнє покоління, посилаємо наших дітей до вже заснованої Школи українознавства. Метою школи було і є

забезпечити виховання нашої молоді поза межами України і навчити її бути українцями на чужині. Ця мета залишається спільною і для сучасних, і для майбутніх поколінь, батьків, учителів та інших діячів, бо де, як не в рідній школі наші діти навчаються розуміти красу рідного слова, пошани до свого історичного минулого і виховуються в любові до рідного краю... Тільки разом ми можемо виховати наших дітей справжніми українцями".

Звертаючись до випускників, директорка сказала: "Диплом, який ви отримали, є свідченням вашої зрілості в українознавстві; він дуже міцними нитками пов'язує вас з українським народом, з Україною. Не забувайте, що перед вами стоїть дуже важке, але почесне завдання – поширювати знання про Україну, про її історію та культуру в англomовно-

му світі".

Як інспектор і представник Шкільної ради УККА, автор цієї статті вітав випускників та їхніх батьків і висловив радість з приводу цього великого та радісного свята, подякував батькам за те, що дбали про рідну школу та впродовж 11 років посиляли до неї своїх дітей, але й висловив смуток, мовляв: "Перед нами – найкращий цвіт української молоді в нашому місті. Однак, якщо в наших домівках не будемо бережливо піклуватися про нього, якщо не забезпечимо йому українського середовища, рідного товариства, то він може швидко зів'язати. В Америці можете заробити мільйони, але якщо не будете у ваших родинках спілкуватися рідною мовою, якщо не буде у ваших хатах української газети та української книжки, то загубите найцінні-

(Закінчення на стор. 18)

У Вашингтоні завітали з концертом

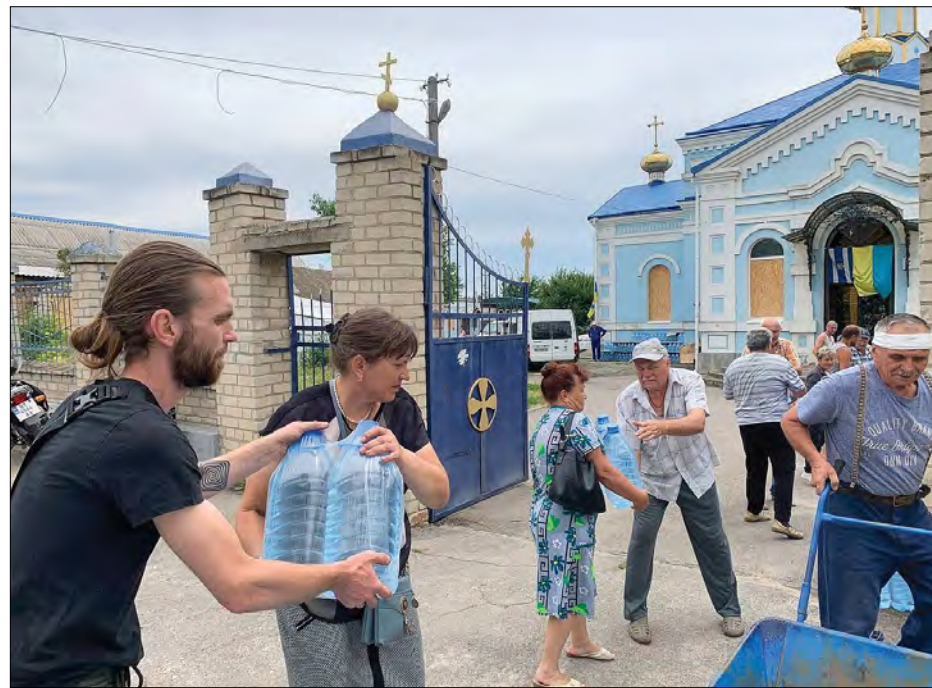
Учасники концерту „De Libertate: Пісні свободи та надії з України“. (Фото: Embassy of Ukraine in the USA)

ВАШІНГТОН. – До Українського дому, що діє при Посольстві України в США, завітали з концертом українські фольклорні колективи та співаки – учасники Смітсонівського фольклорного фестивалю 2023 року. Перед гостями виступили „Божичі“, „Щука-Риба“, Марія Квітка, Катя Chilly, Сусанна Карпенко та бандурист Ярослав Джусь. Назва концерту – „De Libertate: Пісні свободи та надії з України“ – мала особливе значення для всіх присутніх. Названа на честь відомого вірша українського філосо-

фа Григорія Сковороди „De Libertate“, вона нагадувала про цінність індивідуальної свободи та волі. Дипломати висловили глибоку вдячність послу з особливих доручень Смітсонівського інституту д-ру Річарду Куріну та генеральному директору Музею Майдану в Києві д-ру Ігорю Пошивайлу за їхні неоціненні зусилля, які зробили цей концерт можливим, а також українським виконавцям за їхні голоси спротиву та ролю українських культурних дипломатів.

Укрінформ

Передали в Херсон 20 тонн питної води

Воду для потребуючих привезли в Херсон.

До парафії на честь Різдва Пресвятої Богородиці в селище Антонівка (передмістя Херсону), яка нещодавно доєдналася до Православної церкви України (ПЦУ) передано 20 тис. літрів питної води.

Воду для потребуючих було придбано в рамках співпраці ПЦУ та Української православної церкви США.

Це ще один благодійний проєкт, який здійснено за сприяння УПЦ США та її предстоятеля Митрополита Антонія. Гуманітарною підтримкою України, яка потерпає від повномасштабної російської агресії, безпосередньо опікується Архієпископ Даниїл.

Пресслужба ПЦУ

У ЗАХІДНІХ СУСІДІВ

Українська меншина зростає у Словаччині

Олександр Гаврош

У 2021 році в Словацькій Республіці відбувся перепис населення, який нам цікавий з кількох поглядів. Адже це наш безпосередній сусід, в якому діє помітна українська меншина. Найбільшою національною меншиною Словаччини є угорці, кількість яких з кожним переписом знижується. На останньому – угорцями назвали себе 422 тис. осіб, ще 34 тис. записали собі угорську національність як другу. У порівнянні з 1991 роком кількість угорців зменшилася більше, ніж на 100 тис., або майже на 20%.

Другою за величиною національною меншиною є роми, до яких у 2011 році зголосилося 105 тис. Подібна ситуація і з „русинською“ меншиною, в якій кількість тих, що себе визначили тільки русинами, удвічі менша за тих, що мають подвійну ідентичність. У порівнянні з 2011 роком, коли русинами себе назвали 33 тис. осіб, у 2021 році таких залишилося лише 23 тис. Падіння складає до 30%.

Натомість імідж „русинів“ врятувала друга національність. Її вказало майже сорок тисяч громадян Словаччини, які першою національністю назвали іншу, переважно – словацьку. Таким чином загальна „русинська“ цифра на позір виросла до 63 тис., хоча по суті показує нестримний асиміляційний процес, який уже повністю охопив цю етнічну групу.

Українці, як і раніше, залишаються на п'ятій позиції серед національних меншин Словаччини. Однак уперше українці подолали тенденцію до зменшення своєї кількості, яка тривала з 1991 року. У 2021 році до українців зголосилося майже 9.5 тис. чоловік, що на 2 тис. більше, ніж 10 років тому. Ще півтори тисячі осіб записали собі українську ідентичність як другу.

Слід відзначити, що українській меншині доводиться існувати в ситуації постійної критики з боку агресивної частини „русинських“ діячів. Тим не менше, сподівання на зникнення української діаспори не справ-

дилосся. Без сумніву, тут зіграла роль нова еміграція з України, яка успішно знаходить себе на просторах сусідньої країни.

Одним із головних об'єктів критики з боку „русинів“ є термін „русини-українці“, яким послідовно користуються українські діячі Словаччини, весь час наголошуючи на історичності самоназви „русини“ для всіх українців. Після перепису 2021 року це стало ще й новітньою реальністю, бо близько тисячі осіб вказали обидві назви „українець“ та „русин“ як власні ідентичності. Тож тепер офіційно є не тільки русини-українці, але й українці-русини (в залежності від того, яка ідентичність була вказана першою).

Однак найбільше на Словаччині нині виявилось словаків-русинів: таких майже 39 тис. Ще 5.5 тис. записалося русинами-словаками. Зрештою, після перепису з двома ідентичностями, яких тільки національних комбінацій в урядовій статистиці не віднайдеш!

Як і в Чехії, на Словаччині дуже помітне зростання російської діаспори. Якщо у 2011 році росіян було під 2 тис., то через 10 років – понад 8 тис., з яких майже 5 тис. вказали „росіянин“ як другу національність.

Війна в Україні, без сумніву, вплине на деякі цифри минулорічного перепису. Нині в Словаччині перебувають десятки тисяч біженців з України, і якась частина там залишиться. Особливо, якщо війна затягнеться. Зрештою, Словаччина гостро потребує робочих рук. Адже перепис показав подальше знелюднення східних теренів, де зменшується населення не лише в селах, але і в містах. Навіть краєвий центр Пряшів, культурний осередок українців Словаччини, третє місто Словаччини, вже опустився на позначку 84 тисяч мешканців.

Нова еміграційна хвиля з України може суттєво посилити місцеву українську меншину і надати їй другого дихання. Саме на взаємодії з прибульцями слід зосередитися Союзу русинів-українців Словаччини як головній представницькій організації української меншини.

Ужгород

„І НА ОНОВЛЕНІЙ ЗЕМЛІ...“

Надскладна тема еліти

Петро Часто

Кілька тижнів тому відомий у мережі YouTube коментатор українських і світових подій Анатолій Якименко запросив на розмову докторку філософії, директорку Інституту соціального партнерства Олену Скоморощенко, запропонувавши їй до обговорення вкрай актуальну тему: „Як в Україні вирішити проблему еліт?“. Конкретне запитання звучало так: оскільки нинішній момент нашої національної історії вимагає повного, радикального впровадження України в цивілізаційну течію розвитку, то в який спосіб можна вивести еліти до такого якісного рівня, аби вони виявилися здатними практично інтегрувати Україну в процес правильної трансформації?

Відповідь О. Скоморощенко дозволяє зрозуміти і глибину цієї нашої національної біди, і її головну причину: „Від середини XIII ст., коли впало Велике Князівство Київське, Україна існує як чиясь колоніальна територія, тому все, що більш-менш скидалося на еліту, було нічим іншим, як колоніальною адміністрацією. Й не дивно, що за ці довгі сторіччя утвердилася традиція ставлення українців до влади як до ворожої сили. Окремі подвижники українського духу, від Байди Вишневецького до Соломії Павличко, прагнули змінити цей стан речей, але дорога до змін була занадто кам'янистою...“.

Може, не один слухач цієї розмови подумав тут, що спільного між Байдою-Вишневецьким, в більшій мірі героєм мітів і легенд, аніж історичною особистістю, і нашою сучасницею, палкою діячкою нової української культури? Але ще Аристотель колись сказав, що нема двох найвіддаленіших між собою речей, між якими не можна було б знайти логічного зв'язку.

У цьому ж випадку зв'язок полягає у слові „сакральність“: Україна, на переконання О. Скоморощенко, потребує саме сакральної еліти – несхитно вірної вищим і найвищим людським цінностям, „...а, як ми знаємо, в момент розпаду „імперії зла“ і відновлення незалежної Української держави її не було“.

Ні, ми знаємо інше. З тих великих українських патріотів, що виходили тоді з тюрем і поверталися з сибірських заслань, можна було б утворити щось набагато більше, ніж політичну партію, – то була саме та сакральна еліта, що власну і національну честь і гідність ставила вище власного життя. Чому ж навіть потужна всеукраїнська партія не вдалася? Тому що то були надміру демократичні, святі люди, орієнтовані на добро, на мир, на красу, на любов, але не на зброю. Морально високі, вони головами торкалися небес, а тим часом ноги їхні все щільніше обплутувала успадкована від советщини безпросвітна політично-державна система. Властиво, ті героїчні особистості пожертвували собою, своєю високістю і, може,

якби були втрималися від участі у політичному житті, повному страшного бруду, то назавжди залишилися б духовними авторитетами, смолоскипами на шляху в майбутнє.

Саме тому не вдалася й спроба відродження української еліти, започаткована двома великими канадськими українцями, Богданом Кравченком і Богданом Гаврилишином. Заснований ними Інститут державного управління при Кабінеті міністрів не вписувався у нерезформовану пострадянську дійсність і тому довго не проіснував.

Останньою вартісною ідеєю, що мала добру перспективу масштабованого втілення і практичного впливу на суспільство, була, на думку О. Скоморощенко, група творчих особистостей, що об'єдналася довкола видавництва „Основа“ і її інтелектуального надхненника Соломії Павличко. Але з її передчасною смертю проєкт згас. Це насправду була тяжка втрата. В „Основі“ побачила світ довга низка прекрасних видань, шедеврів світової філософської думки, знаменитих художніх творів.

Все ж, в цілому, ця дуже помітна культурологічна ініціатива, загалом відома в Україні як „Феміністична критика“, попри такі яскраві постаті, як покійна Соломія, як Оксана Забужко, Тамара Гундарова, Віра Агеева, Леонід Ушкалов та інші невтомні діячки і діячі, ледве чи могла, хоч О. Скоморощенко у цьому не сумнівається, перерости в потужний загальнонаціональний рух. Чим глибшими сенсами він керувався б, тим більше відривався б від реальності, тим більше скидався б на орден „посвячених“, на українську „Касталію“. А хто читав геніальну гессівську „Гру в бісер“, той розуміє, чому ордени як об'єднання навіть найчистіших намірами, найсвятіших людей не змінюють довколишнього світу. Як не змінили його героїчно самозречені чернечі чини, як не змінили таємні масонські ложі.

Розмова не допровадила важливу тему до цілісного розкриття і ясних висновків. На запитання А. Якименка, кого сьогодні можна вважати представником сакральної еліти в Україні, О. Скоморощенко дуже добре відповіла – того, хто сьогодні воює за свободу і незалежність нашої нації. Але, на наш погляд, помилилася щодо завтрашніх завдань сакральної еліти: мовляв, вона визначає смисли життя народу і його цілі.

Насправді ці смисли і цілі закладені в органічній духовній природі нації, в її психології. Провідництво – то щось зовсім інше, аніж група ерудитів, котрі дивляться далеко вперед і розставляють дороговкази для решти народу, і так захоплюються, що втрачають здатність оглядатися в минуле.

Читаймо знов і знов Юрія Липу:

„Українська історія – це не те, що перейшло, що проминуло, це – така ж сучасність і така ж майбутність, як те, що ми робимо нині“.

Українські пілоти почали тренування

КОПЕГАГЕН. – Виконувач обов'язків міністра оборони Данії Троельс Лунд Поульсен заявив про початок тренування українських пілотів на західних винищувачах F-16. За його словами, Данія „зробила крок, щоб розпочати навчання та підвищення кваліфікації українських пілотів“. Українські пілоти повинні провести від шести до восьми місяців навчання, перш ніж можлива пожертва дан-

ських літаків F-16 стане реальністю. Данія замовила 27 винищувачів F-35A, які замінять більш ніж 40-річні F-16, з яких у Данії є 30 оперативних літаків. У Міністерстві оборони США підтвердили, що отримали офіційний запит від Данії щодо ухвалення рішення про початок підготовки українських пілотів на літаках F-16 на території європейських країн.

Укрінформ

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
e-mail: mdrich@unainc.org

Позбавтесь хвилювання при оплаті за коледж, коли федеральної допомоги недостатньо

ОНЛАЙН І ПРОСТО

Знайдіть і порівняйте тарифи,
умови та графік платежів всього за
2 хвилини

БЕЗ КОМІСІЇ

Без комісії за заявку, схвалення чи
виплату

ГНУЧКІСТЬ

Виберіть один із 4 варіантів
погашення та надзвичайно гнучких
умов

Скануйте QR
для пошуку
студенської
позики

Скануйте QR
для отримання
додаткової
інформації

або зайдіть:

sumafcu.org/student-loans

Є питання? Зателефонуйте нам або надішліть SMS 914.220.4900
чи надішліть нам електронний лист на адресу memberservice@sumafcu.org

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
P: 914.220.4900
F: 914.220.4090

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
P: 845.356.0087
F: 845.356.5335

Stamford, CT branch:
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
P: 203.969.0498
F: 203.316.8246

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511
P: 203.785.8805
F: 203.785.8677

www.sumafcu.org

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

ЗСУ продовжують наступ

Сили оборони продовжують ведення наступальної операції на Мелітопольському, Бердянському та Бахмутському напрямках. Внаслідок удару ЗСУ крилатими ракетами британського виробництва Storm Shadow біля Бердянська знищено генерал-лейтенанта російської армії Олега Цокова. Снаряди поцілили у командний пункт 58-ої загальновійськової армії в готелі „Дюна“, де жило військово-керівництво російських окупантів.

На Бахмутському напрямку українські військові завдали втрати десантникам Росії та взяли полонених. У 3-ій окремій штурмовій бригаді розповіли, що зіткнулися у боях з 83-ою окремою гвардійською десантно-штурмовою бригадою Росії. Внаслідок наступу було повністю ліквідовано взвод росіян та захоплено у полон ще 10 російських окупантів.

Українська система бойового управління та обробки інформації Delta успішно пройшла випробуван-

ня НАТО, у тому числі щодо взаємосумісності з винищувачами F-16. Завдяки Delta солдати в режимі онлайн бачать поле бою з розташуванням ворожих сил. Це єдина плятформа в Україні, де підтягуються дані від аеророзвідки, супутників, безпілотників, новітньої техніки.

У ніч на 11 липня росіяни атакували Україну з південно-східного напрямку ударними безпілотниками „Shahed-136/13“. Знищено 26 „Шахедів“ з 28. Нічна дронова атака була спрямована на інфраструктуру порту, де зберігалось зерно, на тлі прагнень Росії зупинити зернову угоду. Ворог у ніч на 11 липня атакував зерновий термінал одного з портів в Одеській області.

12 липня ворог обстріляв Херсонську, Донецьку, Дніпропетровську та Харківську області, троє цивільних загинуло, ще 12 поранені.

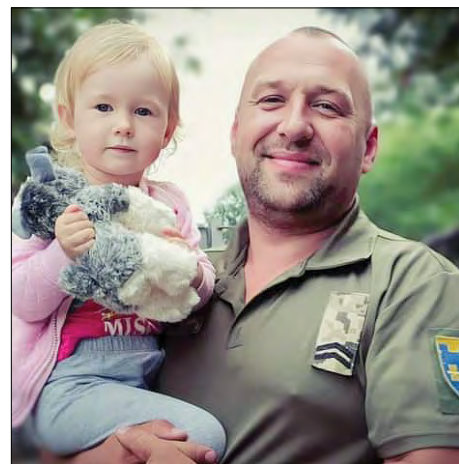
Укрінформ, Мілітарний портал України

Підтримують бойовий дух солдат

Михайло Михайлинин

ТЕРНОПІЛЬ. – П'ять років тому на Тернопільщині була створена 105 окрема бригада територіальної оборони ЗСУ. Захисників привітав командир бригади полковник Євген Фоменко і подякував їм за стійкість, мужність та відвагу. З початку повномасштабного вторгнення військові гідно виконують бойові завдання на передовій. З нагоди 5-ої річниці вони отримали відзнаки та військові звання. Духовна опіка капеляна Євгена Флисти стала великою підтримкою, щоб зберегти моральну стійкість під час війни.

Також солдати, артисти, музиканти, поети створили „Культурний десант“. На їхньому рахунку тисячі концертів на лінії фронту, у військових шпиталях, частинах рятувальників та звільнених від окупантів укра-

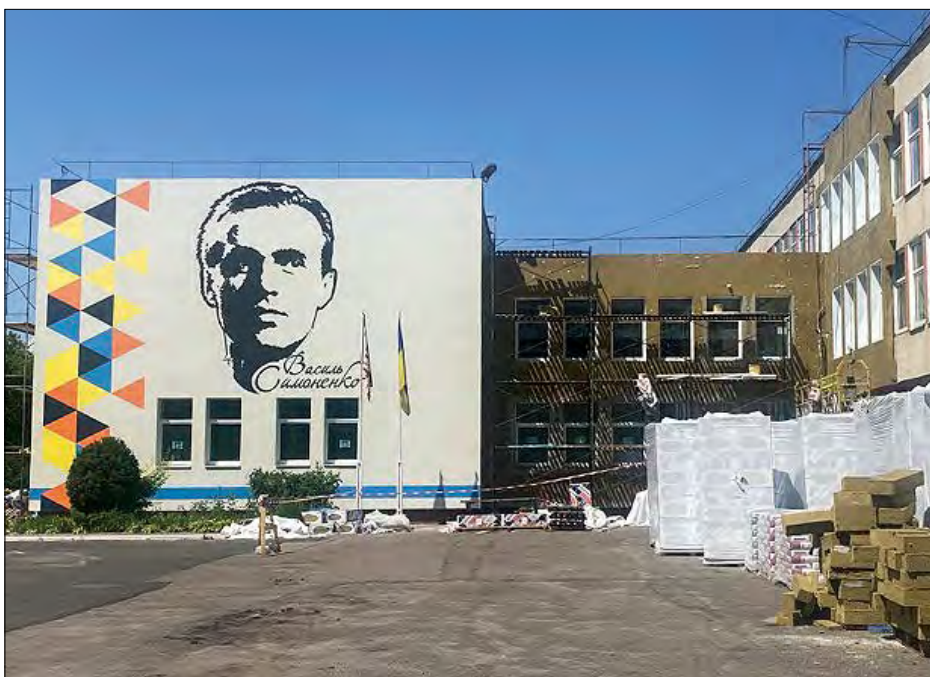
Найщасливіша зустріч. (Фото із Фейсбуку бригади.)

їнських містах. Молодший сержант Богдан написав на війні зворушливий вірш та присвятив його своїй мамі.

Військові отримали нагороди. (Фото із Фейсбуку бригади.)

Стінопис „Василь Симоненко“

Стінопис „Василь Симоненко“ в черкаській школі. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – На стіні спеціалізованої школи № 33 завершили мурал, присвячений Василю Симоненку, ім'я якого носить школа з 1994 року. Директорка навчального закладу Оксана Коваленко розповіла, що стінопис виконав художник Ігор Новіков, який до цього робив на чер-

каських будинках стінописи Кузьмі Скрябіну та полеглому захисникові Віктору Полонському.

У школі діє музей-світлиця В. Симоненка, де зберігають особисті речі поета: одяг, друкарську машинку та радіо. Їх передала у шкільний музей мама поета Ганна Щербань. Також у школі щорічно відзначають Симоненківські дні.

Тернопіль допомагає Херсонщині

Тернопільці доставляють допомогу на Херсонщину.

Михайло Михайлинин

ТЕРНОПІЛЬ. – Тернополяни продовжують допомагати областям, які постраждали внаслідок підризу Каховської ГЕС. Благодійний фонд „Карітас Тернопіль“ передав понад 15 тонн гуманітарної допомоги. Останній вантаж поїхав до потерпілих родин Бериславського району.

Фонд ім. захисника України Дмитра Рафальського зібрав понад 100 тис. грн і закупив продукти, засоби гігієни, медикаменти, питну воду, паливо для постраждалих херсонців.

Також 26 собак із підтоплених районів Херсонщини знайшли притулок на Тернопільщині. Тварин евакуювали з притулку „Шанс“. Зараз ними опікуються волонтери громадської організації „Ноїв ковчег“. Тернопільська обласна військова адміністрація відправила інвентар для прибирання, шість автомобілів для вивезення сміття та цистерни для зберігання й доставки питної води. Також на Херсонщину приїхали тернопільські рятувальники, медики та волонтери. Бригади енергетиків і газовиків відновлюють зруйновані будинки.

Ракетний удар...

(Закінчення зі стор. 1)

всім службам і волонтерам, які незважаючи на зливу не припинили пошуки протягом усієї ночі“, – сказав голова обласної військової адміністрації Максим Козицький.

Сімох мешканців врятували з-під завалів. 64 людей було евакуйовано. Усього внаслідок ракетної атаки пошкоджено 30 будинків, близько 50 автомобілів, 11 гуртожитків двох навчальних закладів, де знаходилися внутрішньо переміщені особи, дитячий будинок та санаторна школа,

вибито десятки вікон.

В одному із сіл Львівського району уламок ракети впав поблизу будівлі Народного дому. Утворилася вирва, постраждалих немає. Також внаслідок падіння уламків ракети є руйнування у приватному господарстві у Золочівському районі. Там також обійшлося без постраждалих.

У телеграм-каналі Повітряних сил ЗСУ повідомляється, що українські військові збили сім із десяти крилатих ракет „Калібр“. Ракети були запущені близько 1-ої год. ночі з акваторії Чорного моря з підводних човнів і надводних носіїв.

Грани.ру

Учасники кампанії „Піднімаю прапор за Україну в НАТО“ у Вільнюсі. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

Зеленський зустрівся...

(Закінчення зі стор. 1)

продовжує реформи, і в межах нашого шляху інтеграції в ЄС чітко визначено, що конкретно ми маємо робити, і ми це робимо“, – сказав В. Зеленський під час спільної з Є. Столтенбергом прес-конференції за результатами зустрічі у Вільнюсі.

Президент високо оцінив рішення

членів НАТО щодо скасування для України необхідності Плану дій щодо членства (ПДЧ). Водночас, на його переконання, саміт був би результативнішим, якби Україна отримала запрошення до членства в Альянсі.

„Можемо констатувати, що результати саміту гарні, але, якби було запрошення, вони були б ідеальні“, – зазначив В. Зеленський. Він також високо оцінив підтримку з боку Генерального секретаря НАТО Й

подякував за його зусилля та увагу до України.

Є. Столтенберг привітав рішення членів НАТО надати Україні довгострокову безпекову допомогу, що дасть змогу стримати будь-яку можливу агресію з боку Росії після закінчення війни.

В. Зеленський і Олена Зеленська взяли участь кампанії „Піднімаю прапор за Україну в НАТО“. На площі Лукішкес у Вільнюсі подружжя

Зеленських зустріли Президент Литви Гітанас Науседа та перша леді Діана Науседе. Глави двох держав отримали з рук волонтера, співзасновника волонтерського руху „Blue and Yellow“ Йонаса Охмана прапор України, переданий українськими військовими з Бахмута. Також цей стяг пронесли вулицями Вільнюса бігуни-маратонці.

Офіційне інтернет-представництво Президента України

Прес-конференція Володимира Зеленського і Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга у Вільнюсі.

На площі Лукішкес – подружжя Зеленських, Президент Литви Гітанас Науседа та перша леді Діана Науседе.

Саміт НАТО...

(Закінчення зі стор. 1)

Швецію, як повноправного члена Альянсу. Раніше Президент Туреччини Ердоган заявив, що Анкара схвалить вступ Швеції до НАТО після того, як для Туреччини відкриють шлях до приєднання до Європейського союзу. Є. Столтенберг сказав, що Стокгольм надаватиме Анкарі допомогу у зближенні з Європейським союзом.

Прем'єр-міністр Японії Фуміо Кішіда під час виступу на саміті НАТО заявив, що Токіо передасть Україні систему виявлення безпілотників для захисту від російської агресії. Він наголосив, що міжнародна спільнота зараз перебуває на історичному повороті та пообіцяв, що Японія та інші країни G7 рішуче протидіятимуть будь-яким одностороннім спробам змінити статус-кво силою. (Еспресо)

Адаптована Річна національна програма для України

Вільнюський саміт НАТО 2023 року міг принести спільну геополітичну перемогу і Україні, і самому Альянсу

– але, на жаль, став символом втрачених можливостей.

Його рішення щодо України можна описати двома словами: стратегічна невизначеність. Воно залишає відкритими абсолютно всі сценарії подальших відносин України і НАТО.

Ухвалене у Вільнюсі рішення саме по собі не є катастрофічним, воно не віддаляє Київ та НАТО одне від одного. Саміт НАТО не закрив Україні двері для вступу, не ускладнив рух до членства, але і не скоротив цей шлях. Київ був готовий до того, що негайного запрошення до членства у Вільнюсі не буде через психологічну неготовність до цього кроку в кількох столицях, передусім у Вашингтоні. Та, на щастя, українська влада не стала вдаватися до демаршів. В. Зеленський залишився на саміті, а від Києва лунають заяви, що він продовжить рух до вступу, хоч і шкодує, що саміт у Вільнюсі втратив історичну можливість зробити цей рух швидшим.

Рішення НАТО про те, що для України на шляху до членства скасовується етап ПДЧ, Білий Дім планував зробити головним „українським здобутком“ саміту у Вільнюсі.

НАТО формально скасовує для

України вимогу виконання ПДЧ, підтвердив Є. Столтенберг. Але, на жаль, лише формально. Бо одночасно Альянс запровадив новий етап, що діятиме лише для України – такий собі „замінник ПДЧ“. Цю роль виконуватиме „адаптована Річна національна програма (РНП)“, йдеться в рішенні НАТО.

„Ми можемо запросити Україну до вступу, коли члени Альянсу будуть на це згодні та коли умови будуть виконані“, – підсумовує рішення саміту.

Загалом, зважаючи на те, що вступ до НАТО не відбудеться під час війни і до завершення цього процесу лишається достатньо часу – прив'язування вступу до необхідності здійснити певні реформи не є поганою ідеєю.

Однак формат РНП – це найгірший можливий варіант.

РНП – це величезний перелік завдань на десятки сторінок, що копіює структуру ПДЧ.

Але головна проблема – ідея РНП полягає у тривалому, багаторічному виконанні.

Попри те, що Київ укр. незадоволений рішенням саміту та не приховує цього (зі суворою критикою виступив Президент В. Зеленський),

українське керівництво все ж наголошує: курс на НАТО залишається незмінним. Це в тому числі підтвердив президент у виступі перед багатотисячним натовпом у центрі Вільнюса 11 липня.

Офіційний Київ і експертна спільнота, і депутати, і друзі в Альянсі мають докласти максимум зусиль, щоби переконати НАТО відмовитися від нинішньої „багаторічної“ структури РНП і перетворити її на обмежений та конкретний перелік реформ, виконання яких відкриє для України дорогу до отримання запрошення до НАТО, щойно завершаться активні бойові дії з Росією. Це, зрештою, буде вигідно всім.

Можна довго і обґрунтовано обурюватися через те, що це означає нерозуміння Вашингтоном того, що ж насправді відбувається в Україні. Але найважливіше – те, що після завершення війни ця перепона зникне. А отже, після цього різке пришвидшення вступу цілком реальне.

Головне, щоб до того часу Україна не змінила курс та прагнення і показала реформами, що вступ до НАТО – це реальна мета. (Європейська правда)

НОВИНИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Підписали конституційний маніфест

ЛьВІВ. – Спільнота Українського католицького університету (УКУ) та група провідних суспільно-політичних діячів започатковує масштабну публічну дискусію щодо нового суспільного договору. Концепція вказаного обговорення міститься у документі „Нове народження України: конституційний маніфест“, який було підписано 25 червня в УКУ.

Серед перших підписантів Борис (Гудзяк) – президент УКУ, Архієпископ і митрополит Філадельфійський УГКЦ у США; Мирослав Маринович – проректор УКУ, член-засновник Української гельсінської групи.

Під час церемонії підписання Конституційного маніфесту, підписанти наголосили, що перемога у війні проти терористичної Росії, яка безсумнівно настане, є безумовним пріоритетом для України. Проте наше суспільство має бути готовим до фундаментальних викликів повоєнної розбудови, які ще важко досягнути. Для цього ми потребуємо нового суспільного консенсусу, який – своєю чергою – має бути закарбований у новій Конституції. Новий суспільний консенсус потрібний, щоб сформувати в українців візію власної країни, сфокусовану на можливостях, яке може запропонувати майбутнє і які потребують вдумливої рефлексії. Підписанти також наголосили, що вони утримуються від нав'язування свого бачення дизайну

Підписанти документу „Нове народження України: конституційний маніфест“. (Фото: Відділ інформації УКУ)

майбутньої Конституції. Проте вони закликали народ України долучитися до відкритого конституційного процесу, який включатиме пошук змісту майбутньої Конституції, обговорення нового суспільного консенсусу задля усунення небезпеки перетворення нового основного закону на полі-

тичну угоду між елітами.

Просимо повідомити про намір долучитися до підписання маніфесту керівницю проєктів та програм Школи права УКУ Оксану Котис (тел.: 380-68-209-2184, адреса: ko@ucu.edu.ua).

Відділ інформації УКУ

УКУ відвідав кардинал Блейз Купіч

ЛьВІВ. – У День Конституції України 28 червня відвідав Львів та Український католицький університет (УКУ) Архієпископ Чиказької архієпархії кардинал Блейз Купіч.

Він завітав в університетське містечко та Центр „Емаус“ у Колегіумі університету, де мешкають люди з ментальною неповносправністю. За словами архієпископа, мета його візиту до України – висловити свою підтримку та засвідчити солідарність з українським народом: „Кожен з нас страждає від російського вторгнення. Весь світ перебуває під загрозою, адже йде війна. Люди по всьому світу мають усвідомити, що зобов'язані підтримувати український народ. Сподіваюся, що ця візита дасть мені можливість після повернення до США донести цю думку до громадян Сполучених Штатів“.

Разом із делегацією УКУ кардинал Купіч відвідав також Гарнізонний храм святих апостолів Петра і Павла та Поле почесних поховань, де сьогодні відбувалось прощання з героєм, який загинув на фронті за Україну.

Відділ інформації УКУ

Кардинал Блейз Купіч відвідує Поле почесних поховань. (Фото: УКУ)

Виставка „Як Іван Гречко красу шукав“

Куратор виставки, іконописець Роман Зілінко.

Ректор УКУ о. Богдан Прах. (Фото: Анастасія Смольєнко)

ЛьВІВ. – 18 червня у Центрі архітектури, дизайну та урбаністики „Порохова вежа“ відкрилася унікальна виставка „Як Іван Гречко красу шукав. Виображення колекції“ в пам'ять про патріарха українського колекціонерства, яку до 13 серпня зможуть відвідати всі охочі.

На виставці представлені найкращі твори з колекції І. Гречка. Це одна з найбільших збірок української ікони на склі Гуцульщини та Покуття, стародруки, свічники, ручні хрести, писанки, кераміка, текстиль, дерев'яна скульптура. Також представлений живопис мистецького середовища Львова та Галичини XX ст. з колекції Гречка.

Куратором виставки став іконописець, історик мистецтва, випускник Українського католицького університету Роман Зілінко.

Виставка триватиме до 13 серпня.

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

Михайло Ратинський боронить Україну

Михайло Ратинський та Володимир Севастьянов на бойовій позиції в Україні.

Світлана Глаз

Михайло та Ксеня Ратинські приїхали в Ізраїль з Харкова в 2001 році. Пережили все те, що випадає на долю людей, які змінили місце проживання. Але доля була до них прихильною і все у них склалося. Ми познайомилися в Українському культурному центрі в Бат-Ямі, який 10 років був для українців та вихідців з України справжнім осередком культури, традицій, де відбувалося чимало гарних заходів. М. Ратинський знімав на фото та відео сюжети з життя громади – дні Києва в Тель-Авіві, приїзд народної артистки України Ади Роговцевої та режисера Ахмета Сеїтаблаєва, фотовиставки. Тепер він вже більше року перебуває в Україні, воює, допомагає пораненим воїнам, знімає сюжети про війну, життя солдатів.

Нещодавно Михайло до Ізраїлю для лікування. Він привіз із Запоріжжя для фестивалю українського

фолкльору малюнки, вишивки, зроблені руками дітей аби зібрати кошти для воїнів. Воїн розповів:

„Мої стосунки з Харковом, друзями не перервалися, хоч ми і залишили Україну. Коли почалися події в 2014 році на Майдані, я підтримував їх, а коли почалися бої в Донецьку, Луганську допомагав українським воїнам в Ізраїлі. У січні 2022-го ми з дружиною відвідували рідні місця в Україні. Уже тоді, коли сиділи з друзями, говорили, що стан тривожний і все може трапитись. Я вже тоді вирішив, якщо росіяни підуть війною, я обов'язково приїду воювати. Дружина вже тоді була морально готова. Діти не розуміли, але коли я поїхав та розказав ту страшну правду, вони побажали мені перемагати та сказали, що пишаються моїм вчинком. Це приємно. До України дісталися через Польщу, нас було кілька ізраїльтян. Служба почалася з роботи

(Закінчення на стор. 18)

Делегація СКУ прибула до Литви

Делегація СКУ прибула до Литви. (Фото: Ukrainian World Congress)

ВІЛЬНЮС. – Президент Світового конгресу українців (СКУ) Павло Грод і регіональний віцепрезидент Віра Коник прибули до Вільнюса для участі у саміті НАТО 11-12 липня.

„У литовській столиці стільки українських прапорів, що я відчуваю себе ніби в Україні. Дякую народу та уряду Литви за рішучу підтримку України і символами і справами. Ми закликаємо всіх лідерів НАТО прийняти правильне рішення і цього

тижня запропонувати Україні вступ до НАТО“, – поділився першими враженнями П. Грод. У столиці Литви він провів зустріч з українською громадою про підтримку України у найважчі часи новітньої історії.

Разом В. Коник П. Грод долучився до громадської акції за вступ України в НАТО. Він подякував активним українцям та друзям України за численні заходи на вулицях міста.

СКУ

Привезли дітей з України

Українські діти, які прибули на відпочинок до Грузії. (Фото: Посольство України в Грузії)

ТБІЛІСІ. – У готельному комплексі „Akhasheni wine and Spa Resort“ в Кахетії за сприяння Посольства Грузії в Україні та всебічної підтримки Державної молодіжної агенції Грузії відбулося відкриття тижневого літнього табору для 46 українських дітей з Львівської області.

З теплими привітаннями до українських дітей звернулись заступник Міністра культури, спорту та молоді Грузії, діючий Голова державної молодіжної агенції Іраклій Гівіашвілі, заступник голови Парляменту Грузії, голова групи міжпарламентської групи дружби Грузія-Україна Арчил Талаквадзе, заступник Міністра закордонних справ Грузії Теймураз Янілія, депутат Парляменту Грузії від Гурджаані Давид Сонгулашвілі.

Під час офіційної церемонії Тимчасовий повірений у справах України в Грузії Олександр Шульга зауважив, що в довоєнні часи дітей звідусіль на

літній відпочинок приймала сонячна та гостинна Херсонщина. Проте жорстока війна, розв'язана варварською Росією, зірвала ці літні плани, а терористичний акт російських воєнних злочинців з керованим підризом Каховської ГЕС призвів до екологічної катастрофи, наслідки якої ще багато років будуть вдаватись визнавати. Дипломат подякував за підтримку та допомогу братньому грузинському народу, уряду Грузії та місцевим органам влади, депутатам Парляменту Грузії та місцевим рад, а також висловив впевненість, що після беззаперечної перемоги України всі діти, всіх національностей, зможуть безпечно відпочивати на обох берегах Дніпра і в українському Криму, і не тільки в гостинній грузинській Кахетії, але й на суверенній території Грузії в Абхазії та Цхінвальському регіоні.

Укрінформ

СФУЖО провела семінар

ТОРОНТО. – Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖО) провела в Торонто семінар для тимчасово переселених українців на тему „Як не впасти у відчай в час адаптації: Інструменти та ресурси психологічної підтримки“.

Під час семінару Олена Петрова, психотерапевт і дипломований соціальний працівник, ознайомила зацікавлених з тим, як адаптуватися та почувати себе менш самотнім в

нових обставинах та де і як шукати допомогу, коли потрібна психологічна підтримка. Партнером цього заходу стала Канадсько-Українська імміграційна служба, а фінансово підтримала Delta Bingo і Gaming Downstview. Від початку повномасштабної війни до Канади приїхали понад 220 тис. українців. Новонародженим українцям у Канаді даруватимуть вишиванку.

Укрінформ

Олена Зеленська відвідала Ізраїль

ТЕЛЬ-АВІВ. – Дружина Президента Олена Зеленська перебувала з візитою в Ізраїлі, де зустрілася з президентським подружжям – Іцхаком і Міхаль Герцог, ознайомила з ізраїльським підходом до допомоги дітям із психологічними травмами у дитячому шпиталі Safra Children's Hospital при всесвітньо відомій ізраїльській клініці Sheba.

„Сьогодні побувала в Safra Children's Hospital – одній із найбільших дитячих лікарень Ізраїлю. Відвідала її з колегою Міхаль Герцог, щоб побачити, як працює комплексний ізраїльський підхід до допомоги дітям із психологічними травмами і застосовувати його вдома, в Україні. До речі, потужний ізраїльський досвід роботи з травмою переймаємо вже понад рік“, – зазначила О. Зеленська. Дружина Президента підкреслила, що в Ізраїлі діти теж знають, що таке повітряні тривоги, що таке бігти до укриття та вчитися в бомбосховищі, але завдяки якісній психологічній підтримці, вони також знають як пережити травму, побороти страхи і жити далі.

Укрінформ

Родина Смиренків

(Закінчення зі стор. 6)

викуп родин із кріпацтва та на розбудову власної справи. Яка із цих версій є достеменно складно сказати, а може мають місце і обидві із них.

По різному вкладали кошти Яхненки і Смиренки. Перші – у борошномельну галузь. Смиренки ж – у розбудову маєтку, створення декоративного та плодоовочевих саду. Але найголовнішою інвестицією для Федора Смиренка стало навчання у провідних навчальних закладів Європи синів – Платона та Василя. Саме вони найбільше прославили цей рід.

Платон Смиренко перетворив провінційне містечко Мліїв у значний промисловий і культурний центр центральної України. Своїм коштом він спорудив типові будинки для працівників, загальнодоступну лікарню, школу на шість клас, бібліотеку, театр. Містечко отримало газове освітлення та водогін. У 1858 році завершено спорудження Свято-Троїцької церкви. Платон успішно запровадив нові форми господарювання. У 1843 році у селі Ташлик, що на Смілянщині, запущено перший у царській імперії паровий цукро-рафінадний завод. У Млієві розпочав роботу машинобудівний завод, який виробляв устаткування для цукрової галузі, там же були споруджені і спущені на воду пароплави „Українець“ та „Ярослав Мудрий“. На околиці Млієва збудував ще один цукро-рафінадний завод. Продукція цих заводів стає конкурентною не лише в царській імперії, а й в Європі.

У Млієві було відкрито спеціальне технічне училище для підлітків, ініційовано підготовку інженерних кадрів у Київській політехніці.

Платон Смиренко відомий і своєю турботою про українську культуру, меценатською діяльністю. Саме його коштом у 1860 році було видано повне прижиттєве видання „Кобзаря“ Т. Шевченка. А ще він запровадив для найкращих студентів історико-філологічного факультету Київ-

ського університету Св. Володимира іменні стипендії. Відомо, що Платон прихистив після заслання Павла Чубинського, відомо всім нам автора тексту гімну України.

За своє коротке життя (42 роки) Платон зумів вкласти душу у ще одну справу, яка возвеличила родину Смиренків, – створення на промисловій основі племінного плодового-ягідного розсадника, оранжереї, дендропарку. Саме сорт яблук, який вирощений тут названо на його честь – ренет Смиренка. Після смерті Платона Смиренка, справи фірми „Брати Яхненки та Смиренки“ пішли на спад, врешті вона збанкрутіла. Справу родини Смиренків практично із нуля відновив Василь Федорович Смиренко український промисловець, інженер-конструктор та технолог у галузі цукроваріння, визначний меценат української культури, видавець. У кінці XIX ст. у селі Сидорівка колишнього Корсунь-Шевченківського району він купив занедбаний казенний цукровий завод і вивів його у одне з розвинених підприємств регіону, заклав дендропарк і побудував власним коштом будинок, де мешкав. До будинку проклали бруківку, яка разом з будинком збереглася до сьогодні.

А ще В. Смиренко 40 років свого життя передавав десятину своїх прибутків на розвиток української культури. Йому завдячують Михайло Грушевський, Михайло Драгоманов, Леся Українка, Михайло Коцюбинський, видання „Київської старини“. Коштом В. Смиренка було придбано приміщення у Львові для Наукового товариства ім. Шевченка.

Така позиція родини Смиренків щодо сприяння українській культурі, освіти, облаштуванню побутових умов, добробуту працівників підприємств витікала із глибокої внутрішньої мотивації, патріотичних почуттів, розуміння важливості духовного розвитку рідного краю. У сім'ї Смиренків діти виховувалися в повазі до старших, до минулих поколінь, починаючи від козацтва за часів Богдана Хмельницького; шанувалися україн-

Свято-Троїцька церква у Млієві

ські народні традиції, українська культура, за що вони неодноразово переслідувалися царським режимом.

Так сталося із Левком Смиренком, який за участь у народовольчому русі був заарештований і відправлений на семирічне заслання до Красноярська. І там вирощував низькорослі сади плодівих дерев.

Нарешті в 1887 році Лев Смиренко повертається на рідну українську землю з дружиною Альдоною Грузевською, товаришкою по заслання, польською політичною діячкою. Вчений, якому заборонено жити у великих містах, стає не тільки продовжувачем родинних здобутків у галузі садівництва, а й підіймає цю галузь на найвищий щабель світового рівня, створює помологічний розсадник, організовує колекційний сад (за теперішньою термінологією – генетичний банк садівництва), в якому було зібрано понад 3 тис. сортів вітчизняного і зарубіжного походження, в тому числі 900 сортів яблунь, понад 800 – груш, 350 – вишень і черешень, 165 – агрусу, а також чисельний асортимент абрикосів, персиків, горіхів, сотні форм і різновидів декоративних дерев і кущів, включаючи хвойні породи і троянди. Широко відомий сорт яблук Ренет Смиренка, названий на честь батька, було створено в Млієві і розповсюджено в багатьох країнах світу, дякуючи Левові Смиренку. Праці вченого щодо районування плодового-ягідного асортименту, агротехніки посадки і вирощування не втратили своєї актуальності і сьогодні.

За свідченням архівів у дні революційних подій Л. Смиренко передав свій розсадник і колекційний сад, збережений від крадіжок і порубок на дрова, у державну власність. Йому видали мандат, датований 17 квітня 1919 року, що засвідчує його як завідувачого садовим господарством.

Однак у ніч з 5 на 6 січня 1920 року невідомі, пострілом із гвинтівки смертельно поранили Л. Смиренка. Більшість дослідників вважають, що 65-річний український учений Лев Смиренко став чи не найпершою жертвою антиукраїнського молоху тоталітаризму. За загадкових обставин спіткала смерть у 1919 році і двох молодших братів Лева Платоновича – Миколу й Олексія, які мешкали в Києві.

Така ж доля спіткала і сина Льва Платоновича – Володимира – видатного українського вченого-садівника, помолога та організатора вітчизняної садівничої науки професора. Саме він став продовжувачем справи батька, коли навесні 1921 року його призначили директором дослідної

станції та Державного помологічного розсадника у Млієві. За 10 років перебування за кермом цієї установи він дійсно створив світового рівня авторитетний і знаний у світі науковий заклад. Мліївська дослідна станція під керівництвом професора В. Смиренка стала головним садівничим науково-методичним центром всієї країни. Їй підпорядковувалася мережа дослідних садівничих установ не лише в Україні, але й у Російській Федерації та республіках Закавказзя. На Мліївській дослідній станції була організована і запроваджена в життя запропонована В. Смиренком модель комплексного вивчення плодівих культур. Глибоко вивчалися не лише помологічні особливості сортів та агротехніка догляду за садом, але й проводилися серйозні дослідження з селекції, фізіології, біохемії, агрохімії, агрометеорології плодівих культур технічної переробки та зберігання плодів та овочів, захисту рослин, фітопатології та ентомології.

Однак він став жертвою переслідувань за стійку позицію щодо псевдонаукових теорій, що і призвело до смертельного конфлікту В. Смиренка і всієї української садівничої наукової школи з поглядами заполітизованим російським імперським „мічуринсько – лисенківським“ угрупованням, які не без допомоги кремлівських вождів насаджувалося в країні.

Результатом переслідувань став перший арешт Володимира у січні 1933 року за вигаданими твердженнями у контрреволюційній діяльності, за що був ув'язнений у виправно-трудовій колонії. У 1937 року за зразкову поведінку випущений на волю. Однак у тому ж році був заарештований вдруге, знову допити, тортури. Через 10 місяців відпущений. Після третього арешту у 1938 році він був розстріляний у вересні 1938 року під Курськом. Так закінчилося на 47-му році страдницьке життя великого вченого, який достойно становить гордість смиренківського роду.

Варто загадати іще одного представника цієї славетної родини – Смиренка Олексія Володимировича (1931-1979, відомого вченого-соціолога, автора багатьох знакових праць, професора Пенсильванського університету.

Біля відновленої Свято-Троїцької церкви у Млієві знаходиться родинна усипальниця славетної родини Смиренків. Сюди не заростає стежина вдячної пам'яті за життєвий подвиг, який здійснили ці уславлені українці.

Анатолій Чабан, доктор історичних наук, професор.

„Кобзар“ Тараса Шевченка, виданий коштом Платона Смиренка.

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ 645 W 1st Ave. Tel.: 908-241-2190 888-336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave. Tel.: 973-916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: 215-969-4986 215-728-6040
--	--	---

Напередодні прориву

(Закінчення зі стор. 4)

вній лінії оборони мінних полів набагато менше. Там розташована основна частина артилерії та РСЗВ, але вона вже зазнала тяжких втрат під час попередніх боїв.

У подоланні головної лінії оборони українській армії мають допомогти касетні боеприпаси, про постачання яких щойно оголосила адміністрація США. Кожен такий боеприпас за ефектом впливу і площі, що покривається, дорівнює 10-15 звичайним снарядам. При цьому в Пентагоні не приховують, що однією з основних цілей постачання Україні касетних боеприпасів є підвищення темпів контрнаступу ЗСУ.

Напередодні саміту НАТО Президент Володимир Зеленський здійснив візити до кількох європейських країн. В результаті, окрім обіцянок нових пакетів військової допомоги, він заручився підтримкою членства України в НАТО з боку ще двох країн – Болгарії та Туреччини. Таким чином, членство України в альянсі зараз офіційно підтримують 23 із 31 держави-члена НАТО. Крім того, у Туреччині Президент Ердоган погодився відпустити разом із Зеленським в Україну п'ять командирів полку „Азов“, 36-ої окремої бригади морської піхоти та 12-ої бригади Нацгвардії, які обороняли „Азовсталь“. За угодою з Москвою вони мали залишатися в Туреччині до кінця війни. Однак Ердоган зараз вважає за можливе не дотримуватися цих гарантій, тим самим принизивши Путіна. Очевидно, це пов'язано з загрозами Москви, які дратують Ердогана, не продовжувати угоду з експорту українського зерна, але головним чином – з явним ослабленням позицій Путіна після пригожинського заколоту. На останню обставину зазначили і в офісі президента України. Ймовірно, фактор пригожинського заколоту вплине і на рішення, які будуть прийняті у Вільнюсі.

Повернулися захисники...

(Закінчення зі стор. 1)

На борту літака В. Зеленський поспілкувався із захисниками „Азовсталі“ та подякував за їхню мужність та стійкість. В. Зеленського та захисників України урочисто зустріли на площі біля пам'ятника Тарасу Шевченку в центрі Львова. На місці також були присутні Митрополит Епіфаній, мер Львова Андрій Садовий, прем'єр-міністр Денис Шмигаль. Після появи гостей Епіфаній розпочав молебень до 500-го дня повномасштабної війни.

Офіційне інтернет-представництво Президента України

На борту літака В. Зеленський із захисниками „Азовсталі“. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

Основних довгострокових варіантів два – членство в НАТО або „ізраїльський“ варіант, коли країни альянсу надають державі практично необмежену військово-технічну допомогу, але відмовляються брати участь у конфлікті своїми збройними силами. Політолог Пітер Фівер, колишній співробітник Ради нацбезпеки США, у своїй статті в журналі „Foreign Policy“ цілком переконливо доводить, що у разі України ізраїльський варіант не працюватиме. Він нагадує, що спроби застосувати цю схему до Іраку та Афганістану закінчилися провалом. Крім того, противники Ізраїлю – це близькосхідні держави, сукупний військовий потенціал яких не можна порівняти з російським, навіть з урахуванням допомоги арабським країнам з боку СРСР та РФ. Тому Україні доведеться постачати набагато більше озброєнь і бойової техніки, ніж Ізраїлю, і невідомо, чи зможуть країни НАТО здійснювати такі поставки протягом тривалого часу. А без якісної військової переваги над агресивними сусідами (у даному випадку – сусідом) про безпеку не може бути й мови. Прийом України до НАТО ускладнюється тією обставиною, що його може заблокувати лише одна країна. Крім того, якщо Кремль зрозуміє, що одразу після закінчення війни Україну візьмуть до НАТО, він може намагатися продовжувати війну вічно протягом десятиліть.

Проте, лише членство в НАТО може стати реальною гарантією безпеки України. Всі інші варіанти, включаючи ізраїльський, навряд чи працюватимуть у довгостроковій перспективі. А проти нескінченного затягування війни є лише один засіб – військова перемога України. Для її досягнення необхідні постачання Україні найсучаснішої зброї, включаючи літаки та далекобійні ракети. До речі, Ізраїлю США завжди постачали найсучасніші озброєння і в необхідному обсязі, тоді як Україні досі не дають озброєнь останніх поколінь, та й старіші системи постачають не в тій кількості, скільки просить Київ.

80-річчя Волинської...

(Закінчення зі стор. 3)

Цьогоріч Україна і Польща запланували спільні заходи зі вшанування жертв Волинської трагедії. Вже сам факт спільного вшанування жертв Волинської трагедії свідчить про добрий ґрунт для діалогу та порозуміння, каже Радіо Свобода історик, речник польського Інституту національної пам'яті (ІНП) Рафал Лескевич.

„Війна, яка триває в Україні, показала солідарність поляків з українцями та природне бажання допомогти. В історичному контексті, важливими жестом, але у царині фактів, а не декларацій, буде згода розпочати пошуково-ексгумаційні роботи жертв Волинського злочину“, – наголошує історик і додає, що для поляків це дуже важливо.

„Убиті були і з українського, і з польського боку, ми теж пам'ятаємо про жертви серед українців, котрі допомагали полякам, таких було приблизно 1,200 людей, ми теж вшановуємо їх, сусідів, які захищали поляків і гинули разом з ними від рук УПА. Це добрий момент, щоб спільно вшанувати і спільно співпрацювати далі“, – зауважує історик.

Агресія Росії проти України вплинула на підвищення рівня обізнаності українців про Волинську різню, каже Р. Лескевич. Історик, зокрема, має на увазі тисячі українських дітей-біженців, які пішли до польських шкіл і змогли ознайомитися з польським поглядом на Волинську трагедію, побачити ширший контекст подій Другої світової війни. І

це, на його думку, ще один крок до загоєння історичних ран.

Війна Росії проти України не змінила ставлення поляків до Волинської трагедії, лише змінила пріоритетність цього питання. Дедалі частіше історичне питання 1943 року знову стає центральною темою дискусій українсько-польських відносин та майбутнього обох країн. Після візиту Президента Польщі А. Дуди до Києва наприкінці червня він заявив, що нині Польща може проводити пошуково-ексгумаційні роботи щодо жертв на Волині в Україні, що раніше було неможливо. Однак незадовго до цього візиту голова Українського інституту національної пам'яті Антон Дробович заявив, що поки не буде відновлений зруйнований у Польщі пам'ятник членам УПА на горі Монастир, доти не буде дозволів на пошуково-ексгумаційні роботи. І ці протилежні заяви звучали впродовж одного місяця.

Водночас за спостереженнями Р. Лескевича, наразі Волинська трагедія політично не використовується. Історик не зауважив, щоб хтось з політичних сил грав на історичних емоціях. Якщо ж таке станеться і кандидати почнуть будувати політичний капітал на темі Волині, то це буде лише на руку Російській федерації.

Радіо Свобода

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

UKRAINIAN FCU WE START & END WITH U

Offering a Full Line of
PERSONAL & BUSINESS FINANCIAL SERVICES!
ПЕРСОНАЛЬНІ ТА БІЗНЕСОВІ ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ

- Checking accounts / Чекові рахунки
- Savings accounts / Ощадні рахунки
- IRA & Share Certificates / Сертифікати
- Loans / Позики
- Mortgages / Кредити на нерухомість
- VISA® Credit & Debit Cards / Платіжні Картки VISA®
- Online & Mobile Banking / Онлайн і мобільний банкінг

Nationwide Access

Members have access to 30,000 no-fee ATMs and 5,000 Shared Branches nationwide through CO-OP network

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ROCHESTER, NY | AMHERST, NY | BOSTON, MA | BUFFALO, NY | CHARLOTTE, NC
CITRUS HEIGHTS, CA | FEDERAL WAY, WA | PARMA, OH | PORTLAND, OR
RANCHO CORDOVA, CA | SYRACUSE, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY

ukrainianfcu.org

FEDERALLY INSURED BY NCUA

МИСТЕЦТВО

Дует художника і поетеси

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Виставці „Душа зі світом розмовляє“ відкрилась 15 червня в Черкаському музеї „Кобзаря“. Віктор Снісаренко вперше прел ставив свою персональну виставку, а Людмила Джулай, поетеса, зробила поетичний внесок в роботу художника, поетезувала кожну з 50 картин.

В. Снісаренко за першим фахом – архітектор, а за другим – художник. Отримав диплом магістра за спеціальністю образотворче мистецтво в Черкаському університеті ім. Богдана Хмельницького. Дитячі спогади і черкащина, яка так полюбила майстру і карбувались у роботах.

Директор музею Ольга Шарапа сказала, що роботи художника різноманітні своїми пейзажами, він дуже любить красу рідного краю і передає її в своїх картинах.

Художник Віктор Снісаренко на відкритті виставки в музеї „Кобзаря“. (Фото: Олександр Костирко)

Картини Віктора Снісаренка

Персональна виставка Володимира Мірошніченка

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 6 липня у художньому музеї відбулось відкриття персональної виставки живопису Володимира Мірошніченка.

Мистець народився 30 листопада 1964 року в Донецьку, в сім'ї шахтарів. Коли йому виповнилось три роки, сім'я переїхала на Полтавщину, в Лубни.

Перші здібності до малювання з'явилися у дитячому садку. У сім років почав відвідувати художню студію під керівництвом заслуженого працівника культури України Василя Семенюти. Через рік відкрилася художня школа.

Опісля закінчив Київський технікум легкої промисловості й був направлений у Луганськ працювати за фахом.

У 1998 році з сім'єю повернувся до Лубен, освоїв нову техніку карбування на граніті, став співзасновником громадської організації художників

Художник Володимир Мірошніченко. (Фото: Олександр Костирко)

Лубенщини „Пектораль“. Неодноразово брав участь в обласних, Всеукраїнських та міжнародних виставках. Мав 11 персональних виставок.

На відкритті виставки в художньому музеї прийшли відомі черкаські художники та багато черкащан, які люблять художнє мистецтво.

Картини Володимира Мірошніченка

Михайло Ратинський...

(Закінчення зі стор. 15)

на реамобілях на яких рятували поранених, здійснювали їх евакуацію. На різних ділянках бойових дій були дні, коли поранених було до 100 осіб. Всі тяжко. Спочатку це було біля Попасної, потім перебазувалися під Бахмут. Селище Покровське. Потім був Херсон, а тепер наші знову під Бахмутом. Підлікуюсь, одужаю та повернуся. Військові воюють, маючи завдання й бажання вибити цю наволоч і звільнити Україну, дати країні жити вільно на своїх землях. Ніяких

антинастроїв у війську, принаймні, у нашому підрозділі, ніколи не чув, не помічав. Лише вперед, лише звільнити країну. Якщо говорити про наш підрозділ: волонтери і держава дуже добре забезпечують. У нас є все. Нам волонтери допомогли оформити пункти для поранених. Вони зручні та компактні. Їх можна згорнути і перенести в інше місце за півгодини, максимум за годину. Все обладнання – це дякуючи волонтерам. Вони забезпечують нас автомобілями, медикаментами. Тут треба сказати, що коли це робить держава, то чимало проблем з паперовим оформленням, а у волонтерів ця процедура проста і зручна. Привезли – отримай, користуйся. Без зайвої бюрократії. Взагалі, у нас протягом цього року не було ніяких проблем ні з одягом, ні з харчами. Форма зручна, зимою тепла, завжди є. Це все від ЗСУ, але одягом допомагають і волонтери. З обладнанням теж. Їжі досить і своєї, і волонтерської. Часто сухі пайки віддаємо воїнам, які на першій лінії вогню стоять. На передовій бувають проблеми з постачанням, приготуванням їжі. І ми їм допомагаємо їжею, медикаментами. Все залежить від підрозділу, його командування, медиків, які теж мають свої бригади. Якщо говорити про ситуацію взагалі в Україні то на початку відчувалося таке піднесення, об'єднання людей, емоції спрямовані на перемогу. Це і зараз так, але за півтора року війни всі трохи стомилися: від бомбардувань, руїн, а головне,

смертей рідних. Немає такого піднесення, але люди живуть, працюють і допомагають. І налаштовані на перемогу. Настрою на те щоб піти на примирення немає. Серед військових про це навіть не говорять".

Військові, як і пересічні люди, мають свій графік життя: навчання, обід, відпочинок, бій за свободу, волю, за поля пшениці і волошки в ньому... Ворог обстрілює вдень і вночі, влітку і зимою. І тут нічого не вдієш: треба захищати землю від ворога. Як це робить ізраїльтянин М. Ратинський в Україні, солдат 24-ої окремої механізованої бригади ім. короля Данила. Воїн – тепер його професія.

Михайло Ратинський до війни.

Короткий відпочинок в Ізраїлі з дружиною Ксенею. (Фото: з сімейного архіву)

Випускний вечір...

(Закінчення зі стор. 9)

ший для вас скарб – загубите ваших дітей, ваше власне покоління. Дай Боже, щоб цього не сталося!"

Після представлення учителів випускники обдаровували їх квітами. Згодом молодші учні гарно прощали випускників, декламували вірші, співали пісню „Це свято щасливе“ та інші пісні, дзвонив останній цього року дзвінок. Святкову громаду розважав місцевий сумівський танцювальний ансамбль „Одеса“, що діє під керівництвом Славки та Христини Бобецьких і Григорія Лісничого.

З побажаннями випускникам виступили також колишня вчителька садочка Розмері Фрушело, Андрій Гевко – вчитель релігії та голова Батьківського комітету Лариса Данненберг. Під оплески присутніх на святі окремо представляли колишніх випускників школи.

Під кінець мистецької програми випускників вітав і благословив у щасливе майбутнє та бажав їм усього найкращого парох УГКЦ св. Івана Хрестителя о. декан Михайло Дубович.

Опісля був бенкет і танцювальна забава до пізньої ночі при звуках оркестри „Черемош“, а випускники запрошували своїх учителів і батьків до танцю.

Герой України Євген Лисенко

Олександр Вівчарик

РОТМІСТРІВКА, Черкаська область. – Лютчику Євгену Лисенку посмертно присвоєно почесне звання Герой України.

Відповідний указ Президента Володимира Зеленського було опубліковано 8 липня.

Нагороджено його за особисту мужність під час виконання бойових завдань та захист України. Майор Є. Лисенко воював у складі Севастопольської бригади тактичної авіації ім. Покришкіна. Бригада відмовилася переходити на сторону Росії у 2014 році і перебазувалася з Криму спочатку на Миколаївщину, а потім на захід України.

Ранок 24 лютого 2022 року для Євгена розпочався о 3-й год. За словами дружини Катерини, до нього зателефонували з роботи, і він поспіхом збиратися: „Коли я почула гул літаків, які підняли в небо, зрозуміла – це таки не навчання. А вже о п'ятій аеродром почали бомбити ракети“.

Воїн загинув 9 березня 2022 року. Під час свого останнього повітряного бою Є. Лисенко керував винищувачем МіГ-29 і в протистоянні з двома російськими літаками устиг збити один з них, але загинув від ворожих систем ППО. Тоді своїм вчинком він врятував Житомир і два села.

Після загибелі Євгена його дружина разом з трирічною донькою і сином, якому не було ще й року, переїхала в Ротмістрівку, що на Черкащині, до батьків чоловіка. Тут, у рідному селі, його й поховали з почестями 12 березня. На могилі воїна – літак, який дав йому крила.

Вручення в Смілі ордена Богдана Хмельницького III ступеня вдові героя. (Фото: Олександр Вівчарик)

Герой України Євген Лисенко (фото з Інтернету)

Мати героя Світлана Лисенко каже: „Стати військовим Євген мріяв з дитинства. Після 7-го класу почав навчання в Київському військовому ліцеї ім. Івана Богуня в Боярці.“

Після ліцею поступив до Харківського національного університету повітряних сил України ім. Івана Кожедуба. Коли на першому курсі був день відкритих дверей, він сказав, що стане льотчиком.

У 2015 році їхньому курсу додали магістратуру, тоді вони й почали вилітати на МіГ-29. Відразу після закінчення університету Євген ніс бойові чергування в Николаєві та Мелітополі, паралельно маючи вільоти в Донецькій та Луганській областях“.

23 серпня 2022 року в Смілі, під час святкування Дня державного прапора, вдові героя вручили орден Богдана Хмельницького III ступеня, яким посмертно було нагороджено Лисенка.

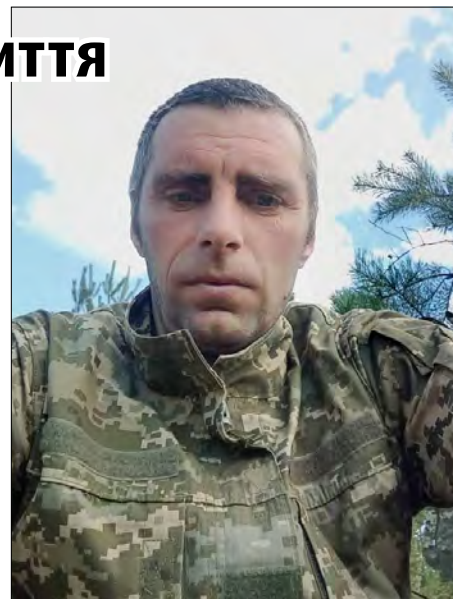
Наприкінці минулого року вона зареєструвала на сайті офіційного інтернет-представництва Президента України електронну петицію на підтримку присвоєння її чоловікові звання Героя України (посмертно). Петиція збрала необхідні для початку процедури розгляду 25 тис. підписів. Першими їх почали збирати безпосередні свідки подвигу Євгена Лисенка – жителі сіл Окілок та Новопіль на Житомирщині, над якими відбувався повітряний бій. Навіть коли український винищувач був підбитий, пілот не залишив його кабінку, відтягуючи палаючу багатотонну машину в поле, подалі від населених пунктів з мирними людьми.

Нині на Житомирщині йому хочуть звести пам'ятник.

Руслан любив життя

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Під час виконання бойового завдання на Донеччині загинув бережанець Руслан Герасимів. Він був нашим сусідом, доброю, чуйною, привітною, милосердною людиною. Руслан любив життя. Він з самого світанку милувався, як сходить сонце, як співають пташки. Цінував красу природи і збагачував її своїми добрими вчинками.

Він ніколи не цурався наших вихованців, хлопчиків з важкими розумовими вадами. Хоча й вони не можуть говорити, але Руслан щоразу вітався з ними, бажав гарного дня, усміхався до них. Він нам допомагав по господарству, траву косив, паркан ремонтував. І ніколи не брав жодної копійки. Він рано втратив маму, все робив своїми умілими руками, збудував чудовий дім, поса-

Руслан Герасимів

див дерева.

Михайло Михайлинин, голова громадської організації „Усмішка дитини“

У глибокому смутку повідомляємо, що 5 липня 2023 року, проживши 94 роки, відійшла у вічність

св. п. Лідія Лисак

донька бл. п. о. Володимира й св. п. Емілії
(з дому Княгиницької) Терещуків,
вдова св. п. Богдана,
мама св. п. Михайла,
сестра св. п. Ірени Яворської,

народжена 20 листопада 1928 року в Гошові, Україна.

У глибокому смутку залишилися:

син Ігор Лисак з дружиною Janice

внуки: Matthew Lysak, Rebecca Lysak, Alexander Lysak,
Tristan Gronlie, Meaghan Fleshman, Julie Burley-Jones.

Заупокійна св. Літургія в супроводі о. Ігоря Кошика буде відправлена в суботу, 19 серпня 2023 року о год. 10-ій ранку в Українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці, East Hollywood, CA.

Похорон відбудеться після св. Літургії на Resurrection Catholic Cemetery, Montebello, CA.

Вічна їй пам'ять!

**UNION FUNERAL HOME
LYTWIN & GRILLO**

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА

Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222
www.unionfuneralhome.com

**ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

MONUMENTS

Oblast Memorials Co.

PO Box 746, Chester, NY 10918

Tel : 845-469-4247

Custom Designed Quality Monuments

Serving NY/NJ/CT Cemeteries

e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com

web site: www.oblastmemorials.com

BILIBGUAL HOME APPOINTMENTS

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

**Скористайтесь з Наших Високих
Відсотків!**

**1-річний
сертифікат
5.00%
APY***

*Обслуговуємо членів кредитівки та українську
громаду з 1951 року!!*

*Пропонуємо кредити, депозити та картки Visa
за найкращими відсотковими ставками!*

Toll Free (888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

**APY – річні відсотки нараховуються за умови, що дивіденди залишаються на депозиті до закінчення терміну дії сертифікату. Штраф нараховується за дострокове зняття коштів з депозиту. Мінімальна сума для відкриття сертифікату становить \$500.00. Дані відсотки дійсні з 18 травня 2023 р. та можуть змінитися в будь-який час.*

MAIN OFFICE:

108 Second Ave
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310
Fax: (212) 473-3251

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: (718) 626-0506
Fax: (718) 626-0458

LINDENHURST:

225 N 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: (631) 867-5990
Fax: (631) 867-5989

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: (516) 565-2393
Fax: (516) 565-2097

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: (845) 626-2938
Fax: (845) 626-8636

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government. NCUA National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency